ZBULIMI
I SHTATË EPOKAVE KISHTARE

KAPITULLI 4
EPOKA KISHA E SMIRNËS

Zbulesa 2, 8 - 11

"Dhe engjëjt e kishës në Smirnës, shkruaji: Këto gjëra thotë i pari dhe i fundit, që qe i vdekur dhe ringjallur.

Unë njoh veprat e tua, dhe shtrengimin e varfërinë - por ti je i pasur! - dhe dyftyrësia e atyre që e quajnë veten Judenj, dhe nuk janë, por janë një sinagogën e Satanit.

Mos kini frikë nga ajo që ju do të vuani! Këtu, disa prej jush do të mbyllen në burg, që të mund të gjykohen; dhe ju do të keni shtrengim për dhjetë ditë. Ji besnik deri në vdekje dhe unë do të të jap kurorën e jetës.

Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave Kushdo që fiton, nuk do të preket nga vdekja e dytë."

HYRJE NË EPOKËN KISHTARE

Për të ju kujtoj, dua të theksoj edhe një herë se si kemi ardhur për të gjetur emrin e st të dërguarve në epokat e ndryshme. Perëndia do të kujdeset për të mos humbur historinë e Kishës së Dhiatës së Re, si dhe duke u kujdesur të mos humbasin historinë e Izraelit me qëllim që ai e kishte vënë atë në Bibël dhe sot ajo vërtetohet nga rrotulla e turmës, në enë prej balte dhe objekte të tjera që arkeologët kanë zbuluar dhe interpretuar. Në fakt ne kemi një koment drejtimin e historisë të Biblës nga faqja e parë e deri tani.

Pra, duke lexuar histori ne mund të gjejmë se kush personi apo njerëzit që janë në epokat e ndryshme ishin të afërta për modelin fillestar të Perëndisë, apostullit Pal. Atyre që Perëndia përdor për të rivendosur njerëzit e Tij përsëri në fjalën e së vërtetës do të jenë ato që duhet të merren parasysh. Pastaj të bëjë prej tyre për të gjitha kohërat që do të qëndronte më qartë se sa më e afërt në formë dhe fuqinë e Fjalës. Kjo do të ishte lajmëtari. Epoka gjithashtu në anën me studimin e historisë. Që Perëndia paratha epokat e kishës dhe ata zbuluan gjendjen e tyre , atëherë domosdoshmërisht një histori që do të ndiqet si Biblën e saj paraqitet. Është e thjeshtë - por pastaj thjeshtësia është fjala kyç. Pra, me gjithë këtë, nuk ishte vetëm dijetari dhe historian, unë u përpoq të jetë një njeri shpirtëror, dhe unë jam miratimi i qartë i Frymës së Perëndisë të zgjedhur nga njerëzit. Kjo është e vërtetë që Perëndia e njeh zemrën time.

ZËDHËNËSI

Duke përdorur sundimet tona Perëndia ka dhënë për të zgjedhur të dërguarin për çdo epokë, pa hezitim të deklarojë se në këtë situatë, Zoti e pat lartësuar Ireneun. Ai ishte një dishepull i shenjtorit të madh dhe luftëtar i besimit, Polikarpit. Dhe nuk ka dyshim, pasi ai ishte ulur te këmbët e këtij njeriu të madh, ai ka mësuar virtytet e krishtera që kanë dalë nga jeta e tij të shenjtëruar, sepse Polikarpi ishte një prej shenjtorëve të vërtetë të famshme të të gjitha epokave, kur shikohet në kontekstin e një jete të pafajshme.

Ju do të mbani mend nga ajo që jeni duke e lexuar se Polikarpi u martirizua, u vra. Shumë i vjetër për të ikur dhe njeriu i sinqertë për të lejuar që një tjetër për të fshehur dhe më pas dorëzohet në fjalinë si ai e bëri, u dorëzua në vdekje. Por, para kësaj, ai kërkoi, dhe ai u dha leje për dy orë të luten për vëllezërit e tyre në Zotin, për udhëheqësit, për armiqtë tuaj dhe ata që e kapën. Si shenjtorët e mëdhenj të të gjitha epokave dhe duan një ringjallje më të mirë, ai qëndroi i patundur, duke refuzuar për të mohuar Zotin, dhe ai vdiq me një ndërgjegje të pastër. Ai ishte vënë në rrezik (palidhur me kërkesën e tij), dhe zjarri është zjarr. Zjarri nuk i bëni keq e asgjë nuk u dogj nga trupi i tij, duke refuzuar për të prekur atë. Pastaj qe ai therur nga shpata. Si kjo që është bërë, uji vërshoi nga ana e tij duke zotëruar flakën. Shpirti i tij në fakt është i lënë

si një pëllumb të bardhë, të lëshuar nga gjoksi i tij. Përveç kësaj dëshmie të madhe, ky student i Gjonit, shkrimtar i Zbulesës, nuk ishte shumë luftarak kundër sistemit nikolaitëve sepse edhe ai vetë ishte përkulur në këtë organizatë, duke mos e kuptuar se dëshira për bashkësi dhe atë që duket të jetë një plan i mirë për të stimuluar punën e Perëndisë ishte me të vërtetë një mashtrim i armikut.

Me Ireneun kjo nuk ishte kështu. Ai ishte militant kundër çdo forme të organizimit. Gjithashtu, historia e tij e jetës, në të cilën ai i shërbeu Zotit, historinë e shumë manifestimeve të Frymës së Shenjtë, dhe Fjala që ishte mësuar me qartësi të pazakontë dhe për afrimit me urdhërat e tij origjinale. Ai ishte i njohur se kisha e tij në Francë në mesin e tyre kishte edhe dhuratat e Shpirtit, sepse shenjtë folën në gjuhë, profetizoi, ngriti të vdekurit dhe i shëroi të sëmurët me anë të lutjes së besimit. Ai e pa rrezikun e ndonjë vëllazërie të organizuar në mesin e pleqve, pastorë, etj, ku me forcë mbrojti unifikimin, Shpirti-mbushur, kisha lokale manifeston dhurata. Dhe Perëndia u respektua, sepse fuqia e Perëndisë shfaqet ndër shenjtorët.

Ai gjithashtu bëri të qartë në të kuptuarit e tij të Kreut-Perëndi. Dhe për shkak se ai ishte dishepull i Polikarpit, i cili nga ana e tij ishte një student i Shën Gjonit, ne mund të dimë me siguri se në këtë temë ka pasur një mësim të përsosur sa më shumë të jetë e mundur. Në vëllimin e parë, 412 faqe e kemi këtë deklaratë në Hyjnisë. "Të gjitha kushtet e tjera gjithashtu, duke i ekspozuar titullin e një dhe të njëjtën qenien, I Gjithëfuqishmi Zot, Ati i të gjithëve, Perëndi i plotfuqishëm, i Plotfuqishmi, Krijuesi, Shpikësi, dhe të ngjashme, këto nuk janë emrat e titujt e një numri të gjërave të ndryshme, por një dhe të njëjtën gjë." Është e qartë se kjo nuk është asgjë, por tituj të tillë si trëndafili i Sharonit, ndritshëm si ylli i mëngjesit, më të bukur mbi dhjetë mijë, dhe kështu me radhë. Ka vetëm një Perëndi. Emri i tij është Zoti Jezu Krishti.

Kështu, me respektimin e tij të rreptë ndaj Fjalës, të kuptuarit e tij të mrekullueshme të Shkrimit dhe praninë e fuqisë së Perëndisë ndaj këtij shërbimi, kjo është zgjedhja e duhur për atë kohë. Është për të ardhur keq që për herë të dytë në të lajmëtarëve të tij nuk kishte një ekuilibër të tillë të frutave, pushtetit dhe udhëheqjes në Frymën e Shenjtë dhe Fjalës.

SMIRNA

Qyteti i Smirnas ishte në veri të Efesit në hyrje të gjirit Smirian. Për shkak të portit të saj shumë të mirë ishte një qendër tregtare të njohur për eksportet e saj. Ai gjithashtu u dallua për shkollat e saj të retorikës, filozofi, mjekësi, shkencë dhe ndërtesa të bukura. Nuk është një shumë e hebrenjve që jetonte dhe ishin kundërshtarët e hidhur të krishterimit, edhe më shumë se ishin qytetarë romakë. Në fakt, Polikarpi, mbikëqyrësi i parë në Smirna, martir i vrarë nga Judenjtë, dhe tha se hebrenjtë e keqpërdorën ditën e tyre të shenjtë (të shtunën) për prerjen e druve për të bërë turrën e druve e funeralit të tij.

Fjala Smirna do të thotë "e hidhur", dhe rrjedh nga fjala paqe. Smira është përdorur në balsamimin e të vdekurve. Prandaj, në emër të kësaj epoke kemi të gjetur një kuptim të dyfishtë. Kjo ishte një epokë e hidhur e mbushur me vdekje. Dy nga hardhitë në kishë, të gjithë më larg me rritjen hidhërim ndaj hardhinë e vërtetë nga të rreme. Vdekja ishte jo vetëm false, por edhe në hardhinë e vërtetë ka pasur një paralizë që e zvarrit dhe bënte impotenca sepse ata ishin larguar tashmë nga e vërteta nga vitet e para pas Rrëshajëve; dhe asnjë besimtar i vërtetë nuk është asgjë më i fortë dhe shpirtërisht të shëndetshme dhe të gjallë se njohuritë e tij dhe respektimin e Fjalës së pastër të Perëndisë, siç dëshmohet nga turma e shembujve në Dhiatën e Vjetër. Organizata është rritur me shpejtësi në rritje duke pranuar vdekjen e anëtarësimit, sepse udhëheqja e Shpirtit të Shenjtë të shkatërrohet, dhe Fjala u zëvendësua nga besimet e Kishës, dogmat dhe ritualeve.

Kur Izraeli hyri në aleancë të paligjshme me botën dhe ka hyrë në një bashkësi martesore, më në fund, erdhi dita kur bota është kapërcyer dhe Babilonia u popullin e Perëndisë në robëri. Pra, kur ajo shkoi në robëri, shkoi për të mbajtur priftërinë, një tempull dhe Fjalën. Por, kur ata u kthyen ata kishin rabinët, një urdhër teologjik të farisenjve, një sinagogë dhe Talmudit. Dhe kur erdhi Jezusi ata ishin aq të korruptuar që Ai i bëri pas i ati i tyre, dhe kjo pavarësisht nga fakti se trupi ishte i Abrahamit. Në këtë moshë të shohim të njëjtën gjë që ndodh. Megjithatë, që nga "të gjithë Izraeli" nuk është Izraeli, por e vërtetë Izraeli frymor ishte një grup i vogël, kështu që nuk do të jetë gjithmonë një grup i vogël i të krishterëve të vërtetë, nuses së Krishtit, derisa Ai të vijë

nga të tijat.

Në këtë qytet ka pasur dy tempull të famshëm. Njëri ishte tempulli ngritur për të festuar Zeusin, dhe tjetri u ngrit për Kibela. Dhe në mes të këtyre dy tempujve ishte gjetur që rrugën më të bukur të kohëve të lashta, të quajtur Rruga e Artë. E përshkruan depërtimin e mëtejshëm të paganizmit që tashmë ishte nisur në epokën e parë, por ishte i njohur se për të ekzistojnë vetëm në Romë. Lidhja e këtyre dy tempujve, perëndi dhe perëndesha, fara është marijanizmi në të cilën Maria quhet nëna e Perëndisë dhe merr nderin, tituj dhe fuqitë dhënë barazinë e saj me Jezu Krishtin.

Rugët që lidh ato është imazhi i lakmisë që e bëri organizatorët e Nikolaitëve të lidhin shtetin dhe kishën, sepse ata e dinin pasurinë dhe fuqinë që ata ua kishin të ofruar. Si epoka e Efesit ishte vetëm tokë pjellore për epokën tragjike të Pergamonit, e cila ishte ende në të ardhmen, kjo është kohë smiriane, dielli dhe ushqim, e cila siguroi një korrupsion të tmerrshëm që do të konfirmojë kishën në idhujtari e cila është kurvëria shpirtërore, nga e cila nuk rritet. Vdekja është e filtruar në të gjithë rrënjë në degët, dhe ata që janë aktorë të saj, të ndarë hidhërimin dhe vdeken.

Kjo është mosha që zgjati nga 170v me vitet 312v pas Krishtit.

PËRSHËNDETJE

Zbulesa. 2, 8:

"Këtë e flet i Pari dhe i Fundit, që qe i vdekur dhe u kthye në jetë."

"I pari dhe i fundit, që qe i vdekur dhe u ngjallë." Pra, këto nuk janë fjalët e një njeriu. Unë jam një njeri (në qoftë se ai mund të fliste nga varri) do të thonë: "Unë jam i pari dhe i fundit, ai i cili ishte gjallë dhe vdiq." Gjëja e parë që i ndodh njeriut është për të lindur (i gjallë), dhe gjëja e fundit që të ndodhë për të vdekur. Pra, kjo nuk i është thënë atij njeriu. Kjo është Hyjnia. Njeriu (Adam) mori jetën duke e kthyer atë në vdekje. Por ky njeri (Jezusi) e mer vdekjen duke e kthyer atë në jetë. Adami mori pafajësinë duke e kthyer atë në faj. Kjo mori fajin duke e kthyer atë në drejtësi. Adami mori një parajsë duke e kthyer atë në një djerrinë të mërzitur e shkretëtirë; por kjo shkon prapa për të kthyer tokën për të qenë figurë dhe e rimëkëmbur nga një murtajë e në një tjetër Eden. Adami mori një jetë të miqësisë dhe gëzim me Perëndinë duke e kthyer atë në një shkretëtirë të errësirës shpirtërore që solli të gjitha mëkatet, moralprishjen, dhimbje, vuajtje, mashtrim dhe korruptimin e luftës brenda shpirtit njerëzor. Por kjo është nga të gjitha, vdekja e tragjike dhe prishja që është përmbushur njerëzimit duke sjellë jetën e drejtësisë dhe bukuri, në mënyrë që, ashtu si mëkati ka mbretëruar te vdekja një herë, në mënyrë që njerëzit tani të mbretërojë me drejtësi nga NJË, Jezu Krishtit; dhe nuk është si shkelja, edhe pse ajo ishte me të vërtetë e mrekullueshme, por ajo është edhe më shumë tani dhurata e tij e jetës së përjetshme.

Dhe këtu ai është duke ecur në mesin e atyre që ai i ka çliruar, për më tepër, kishat e saj. Dhe ata ishin ata që ishin shpenguar? Nuk janë shumë që ishin si Pali, vrasësit dhe të prishurit? Nuk janë shumë ishin si banditë të vdekur, grabitës dhe vrasës? Të gjitha trofetë e hirit të Tij. Të gjitha u kthyen nga të vdekurit. Të gjitha të ngjallën në Krishtin Jezus, Zotin.

Pyes veten në qoftë se ju keni parë epokën e parë dhe më pas çka vuri në dukje kjo epokë? E pra, ju vënë ato së bashku. "Fjalët e atij që mban të shtatë yjet në të djathtën e tij, dhe ecin në mes të kishave. I parë dhe i fundit, që qe i vdekur dhe u kthye në jetë." Ajo është një dhe i njëjti person. Dhe Ai na jep të dini se kisha është e Tij.

Si fara e fruta në mes të frutave, në mënyrë që Ai, Fara mbretërore, në mes të kishës. Si fara ka vetëm jetë në vetvete, kështu që Ai është autor i jetës së kishës. Në këmbët e tij tregon kujdesin e tij e palodhur për të. Ai mbipastor që mban të. Kjo është e drejta e tij, sepse ai bleu kishën me gjakun e tij. Ky është gjaku i gjakut të Zotit. Kushdo që zotëron se kisha është Perëndia, Perëndia vetë. Ai është "i Pari dhe i Fundit." Ky titull do të thotë përjetësi. Ai ishte i vdekur dhe ringjallur. Ai pagoi çmimin në mënyrë që vetëm Ai është pronar i shtëpisë së Perëndisë. Ai sundon atë. Ai adhurohet në të. Ai pohon dikush duke marrë mbi sundimin dhe autoritetin e Tij. Pa dyshim, arsyeja se Ai vetë përfaqëson çdo epokë si Hyjnia është për të paralajmëruar dhe për të inkurajuar njerëzit. Ai paralajmëron hardhi të rreme dhe inkurajon hardhinë e vërtetë. Kjo është një e vërtetë e plotfuqishëm, Zoti. Dëgjoni atë dhe të jetoni.

GJENDJA E EPOKËS

Zbulesa. 2, 9:

"Unë i njoh veprat e tua, dhe shtrengimin tuaj dhe varfërinë - por ti je i pasur! - dhe unë e di dyftyrësinë e atyre që e quajnë veten Judenj, dhe nuk janë, por janë një sinagogë e Satanit."

Problemi është, shumë e qartë, çelësi për epokën. Nëse epokën e parë ishte problem, tani është hera e dytë e parashikuar me probleme të zgjeruara. Nuk ka dyshim se fjalët e mëposhtme e Palit referuar të krishterëve kudo që ishin në botë dhe në çdo moshë.

Heb.10, 32 - 38:

"Dhe tani sillni ndërmend ditët e mëparshme, në të cilat, pasi u ndriçuat, keni duruar një luftë të madhe vuajtjesh, pjesërisht, ndërsa ju u bërë objekt fyerjesh dhe mundimet; dhe pjesërisht, herë duke u solidarizuar me ata që janë përdorur deri. Sepse treguat dhembje për mua në prangat e mia dhe keni pranuar me gëzim t'ju zhveshin nga pasuria juaj, duke ditur se keni për veten në qiell një të mirë dhe një substancë të qëndrueshme. Mos e hidhni tej guximin tuaj, që do të ketë një shpërblim të madh. Sepse ju keni nevojë për ngulm që mbasi keni bërë vullnetin e Perëndisë, të merrni gjërat e premtuara. Për Edhe pak, edhe ai që duhet të vijë do të vijë dhe nuk do të vonojë. Tani drejti do të jetojë me anë të besimit, por në qoftë se dikush tërhiqet prapa, shpirti im nuk do të ketë kënaqësi në të."

Vetë Shoqata e njerëzve zemërmirë me besimtarin e vërtetë mund të sjellë edhe vdekjen në këmbim të mirëqenies së tyre.

Kështu Zoti, Perëndia i Plotfuqishëm thotë: "Unë e di." Në këtë shëtitje në mes të popullit të tyre. Nuk është kopeja mbi çobanin. Por në qoftë se ai e pengon kopenë? Ai ju ndalon e bën probleme? Jo, ai nuk e ka. Ai thjesht thotë: "Unë e di mundimin tuaj - Unë nuk jam aq i pamenduar për vuajtjet tuaja." Çfarë pengesë ka për shumë njerëz. Ata u çuditën si Izraeli se Perëndia me të vërtetë e do. Si mundet Perëndia të jetë i drejtë dhe i dashur, në qoftë se ai qëndron dhe shikon njerëzit e Tij të vuajnë?

Ai u pyet se në Malahia. 1, 1 - 3:

"Orakulli i Fjalës të Zotit iu drejtua Izraelit me anë të Malakias. 'Unë ju kam dashur,' thotë Zoti, dhe ne i thamë: "Si na ke dashur?" 'Ezau ishte vëllai i Jakobit, por Jakobi ishte i dashur, por Esau i urryer duke shkatërruar malet dhe trashëgiminë e pat dhënë çakejve të shkretëtirës."

Ju shikoni, ata nuk mund të kuptojnë dashurinë e Perëndisë. Ata mendonin se dashuri do të thotë asnjë vuajtje. Ata menduan se dashuria do të thotë një fëmijë me kujdes prindëror. Por Perëndia i tha se dashuria e tij ishte një dashuri e "zgjedhur". Prova e dashurisë së Tij është zgjedhja - kjo nuk ka rëndësi se çfarë ka ndodhur, dashuria e tij është e vërtetë, provohet me faktin se ata janë zgjedhur për shpëtim (sepse Perëndia ka zgjedhur për shpëtimin me anë të shenjtërimit të Frymës dhe të besimit në të vërtetën). Ai mund të japë vdekjen si ai që i dorëzoi Palin. A mund të japë vuajtje si punë të caktuar. Është privilegji i tij. Ai është sovran. Por kjo është e gjitha për një qëllim. Se ai nuk kishte asnjë qëllim, atëherë ajo do të kishte qenë iniciator i frustrimit dhe jo paqeje. Qëllimi i tij është që pas pak me të duruar, të arritur përsosmërinë, përforcohet dhe të fortifikohet. Siç tha Jobi: "Ai e vë forcën në ne." (Jobi 23, 6b) Ju shikoni, unë jam Ai që vuajti. Nga ato që pësoi, ai mësoi bindjen. Ai në fakt ka arritur përsosjen e asaj që ai pësoi.

Heb. 5, 8 - 9:

"Edhe pse ishte Bir, që kishte vuajtur mësoi bindjen dhe u bë i përkryer, të gjithë atyre që i binden atij u bë vepronjësi i shpëtimit të amshuar."

Në terma të thjeshtë, unë kam qenë karakteri i Jezusit i cili ishte i përsosur nga vuajtjet. Dhe sipas Palit ai ka lënë kishën e Tij në një masë të vuajtur që ata dhe besimin e tyre në Zot. Ndërsa vuan për të, ata vijnë deri në pikën e përsosmërisë.

Pse është i tillë Jak 1, 2 - 4:

"Gëzim të madh, o vëllezërit e mi, kur të bien në sprova të ndryshme, duke e ditur se sprova e besimit tuaj është plagë këmbëngulje! Por le ta kërkojë punën e saj të përsosur, që të jeni të përsosur dhe të plotë, pa asnjë mungesë."

Pse ai është në këmbë e anash? Arsyeja është në Romakëve 8, 17 - 18:

"Në qoftë se ne jemi fëmijët, atëherë ne jemi trashëgimtarë: trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë me Krishtin, nëse vuajmë së bashku, që të jemi së bashku dhe të famshëm. Unë mendoj në fakt, se vuajtjet e kohës së tanishme nuk

vlejnë aspak të krahasohen me lavdinë që do të shfaqet në ne."

Në qoftë se vuajmë me Të, ne nuk mund të mbretërojmë me Të. Ju duhet të vuani që të mbretëroni. Arsyeja për këtë është se karakteri thjesht nuk është krijuar pa vuajtje. Karakteri është një fitore, nuk është një dhuratë. Një njeri pa karakter nuk mund të mbretërojë, sepse fuqinë e pa karakterin e Satanit. Por fuqia me karakter është e përshtatshme për shtetin. Dhe për shkak se ai dëshiron që të ndajë edhe fronin e tij mbi të njëjtën bazë me të cilin ai fitoi, dhe u ula mbi fronin e Atit të Tij, atëherë ne kemi për të fituar të ulemi me të. Një vuajtje e vogël të përkohshme që tani nuk është i denjë për krahasim me lavdi të madhe që do të shfaqet në ne kur Ai të vijë. Oh, çfarë janë mallrat e mbledhura për ata që janë të gatshëm për të hyrë në mbretërinë e Tij me shumë pikëllime.

"Mos u habitni, gjykim të zjarrtë midis jush kanë për të ju provuar!"

Kjo tha Pjetri. A është e çuditshme që Perëndia dëshiron për të ndërtuar karakterin si Krishti që vjen përmes vuajtjes? Jo zotëri. Dhe ne të gjithë kemi gjyqe. Ne tundohemi të gjithë dhe nga disiplina jemi rritur si bij. Nuk është ai që nuk do të kalojë nëpër të. Një kishë që nuk vuan dhe nuk është tundur, se nuk ka një - jo nga Perëndia.

Heb. 12, 6:

"Për kë Zoti e do disiplinën që ngre, dhe fshikullon çdo bir që e pranon. Por nëse ju jeni pa disiplinë, në të cilën të gjithë u bënë pjestarë, atëherë jeni kopila dhe jo bij."

Pra ky është një kusht i veçantë në Smirna që duhet të zbatohet në të gjitha kohët. Nuk ka kohë pa të. Nuk është një besimtar i vërtetë pa të. Ajo është nga Perëndia. Është vullneti i Perëndisë. Kjo është e nevojshme. Ne kemi nevojë për Zotin që të na mësojë të vërtetën se ne duhet të vuajnë dhe vuajtjet që të jetë si Krishti. "Dashuria është e durueshme, është mëshirues."

Mateu 5, 11 - 12:

"Lum ju, kur ju jeni të fyer për shkakun tim dhe përndjekur dhe të gënjyer, të gjitha llojet e gjërave të këqija kundër teje kur flasin gëzohuni dhe ngazëllohuni, sepse i madh është shpërblimi juaj në qiej! Sepse kështu i kanë përndjekur profetët dhe para teje."

Qiejt me re dhe stuhitë e jetës nuk janë shenja të mosmiratimit të Perëndisë. As qielli dhe ujërat që janë shenjat e dashurisë dhe miratimin e Tij. Miratimin e tij e ndonjë prej nesh vetëm në të dashurin. Dashuria e tij për zgjedhje nga ana e saj ai e kishte për ne para themelimit të botës. A ai na don? Oh, po! Por si mund ta dimë? Ne do të dimë, sepse ai ka thënë kështu dhe e bëri të njohur për ne se është dashur për shkak se ajo na solli pranë vetes dhe na ka dhënë nga Fryma e tij duke na vendosur si bij. Dhe si do të provojë atë dashurinë e juaj? Duke besuar atë që ka thënë dhe vepruar me gëzim në mes të gjykimeve se Ai në urtësinë e Tij lejon të ndodhë.

"Unë e di varfërinë tuaj - por ti je i pasur!"

Këtu është përsëri. Ju shikoni duke ecur lart e poshtë në mes të kishës së Tij. Si babai i tij, ai shikon në familjen e saj. Ai është kreu i shtëpisë së vet. Ai kujdeset. Ai është mbrojtës. Pavarësisht nga kjo, ai shikon në varfërinë e tyre. Për mënyrën se si besimtari pengohet për këtë. Se si Perëndia mund të qëndrojë për të parë në kohën e tij të nevojës dhe të mos ndalet vetëm - të heqë dorë dhe të trullos ata me të gjitha materialet?

Këtu ju duhet të ri-besoni në dashuri dhe mirësi dhe urtësinë së Perëndisë. Kjo është gjithashtu e nevojshme. Mbani mend, ai paralajmëroi: "Mos u shqetësoni për të nesërmen, çfarë hani dhe çfarë do të vishni e njeh Ati juaj ajo që ju duhet. Ai që vesh livadhet dhe ushqen harabelet, do të bëjë më shumë për ju. Këto gjëra fizike nuk janë të vërtetat nevoja themelore e jetës tuaj, sepse jeta e askujt nuk është në atë që ai zotëron. Në vend se duke parë mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij dhe të gjitha këto gjëra do t'i shtohet nevoja materiale."

Populli i Perëndisë nuk janë të fokusuar në gjërat materialiste. Ata janë të drejtuara në Krishtin. Ata nuk kërkojnë thesaret që janë poshtë, por shikoni për atë nga lart. Kjo është absolutisht e vërtetë, shumica e të krishterëve nuk janë të pasur. Në fakt, janë në anën e dobët materiale. Pra, ajo ishte në ditët e Jezusit. Kjo ishte e vërtetë në kohën e Palit dhe ajo duhet të jetë e vlefshme edhe sot. Oh, kjo për fat të keq nuk është e vërtetë sot, sepse epoka Laodiceane është mosha e pasurisë madhe ku shpesh kriteri i spiritualitetit shumë krahasohet permes mallrave tokësore. Oh, Perëndia ime, kisha është e pasur në burime. Por sa të varfër në shpirt. "Lum ju, të varfër, sepse e juaja

është mbretëria e Perëndisë. Mbretëria e Perëndisë nuk është të ngrënët dhe të pirët." Kjo nuk është materiale. Ai është në ne. I pasuri është i pasur në Perëndinë, jo në gjërat e kësaj bote.

"Oh," qan Shpirti, "shoh varfërinë tuaj. Unë e shoh nevojën tuaj. Ju nuk keni shumë e shumë, nëse ka, a keni ndonjë gjë, me të cilën do të mburrem. Çfarë keni pasur, marrë nga ju. Ata si ju kanë hequr dorë tokën e tyre në këmbim me jetën të përjetshme. Ju talleni. Ju e përçmoni. Ju nuk keni asgjë materiale që do të thotë se mundeni të mbështeteni në to. Je në dritën e gjithë asaj pasurie. Sigurinë tuaj e keni në atë që është mbrojtja juaj dhe shpërblimit të madh. Mbretëria juaj është duke ardhur. Por ata do të vijnë. Unë do të jem përgjithmonë. "Po, unë jam i vetëdijshëm për gjykimet dhe mundimet. Unë e di se sa e vështirë është që të përshtateni. Por do të mbani mend të gjithë këtë kur të kthehem të kërkojë nga ju dhe pastaj unë do të të shpërblejë."

Pra, kjo nuk është kundër njerëzve të pasur për shkak se Perëndia mund të shpëtojë një njeri i pasur. Disa nga fëmijët e Perëndisë ishin të pasur. Por para mund të jetë një lak për të tillë, jo vetëm për ata që e kanë atë, por edhe ata që nuk e bëjnë. Të gjitha mënyrat atje në kohën e parë, Xhejms i thirri ata që të llogarisë në njerëz të pasur. "Mos me respekt të personave që kanë besimin e Zotit tonë Jezu Krisht." Ka njerëz të varfër duke u përpjekur për të marrë ndihmë. Në vend se të llogarisin në Perëndinë. "A nuk e bëjnë këtë", thotë Jakobi. "Mos e bëj këtë. Paraja nuk është gjithçka. Paraja nuk është përgjigje." Dhe edhe sot nuk është zgjidhje. Ne kemi më shumë pasuri se sa që kemi pasur ndonjëherë, dhe ende kemi arritur shpirtërisht më pak. Paraja nuk se çfarë është me atë që Perëndia po bën. Ai lëviz Shpirtin e Tij. Dhe kjo lëvizje e Frymës vjen vetëm një jetë kushtuar Fjalës.

SINAGOGA E SATANIT

Zbulesa. 2, 9b:

"Unë e di blasfeminë e atyre që e quajnë veten Judenj, dhe nuk janë, por janë një sinagogë e Satanit."

Këtu ka një varg që do të luajë një ide të rëndësishme, jo vetëm për shkak se është përmbajtja e një shumë e pazakontë, por ajo gjithashtu përsëritet pothuajse në një epokë që është më shumë se një mijë vjet më vonë.

Zbulesa. 2, 9:

"I njoh veprat e tua, dhe shtrengimin e varfërinë - por ti je i pasur! - dhe unë e di blasfeminë e atyre që e quajnë veten Judenj, dhe nuk janë, por janë një sinagogë e Satanit!"

Së pari, një fjalë për hebrenjtë nuk e përshkruan fenë e popullit hebre. Kjo vlen vetëm për popullin e Judës dhe ka të njëjtin kuptim të saktë si në qoftë se kam thënë se kam lindur si një Irlandez. Këta njerëz thanë se ata ishin me të vërtetë çifutët, hebrenj vërtetë nga lindja. Ata janë gënjeshtarë. Ata nuk ishin hebrenj nga lindja dhe ata nuk ishin hebrenj nga feja.

Nëse e gjithë kjo është e vërtetë, çfarë ishin ata? Ata ishin të mashtruar, njerëzit që ishin tashmë pjesë e kishës. Ata i përkisnin hardhisë së rreme.

Ata nuk ishin të kishës së vërtetë, por e kishës të rreme, sepse Perëndia tha se "ata ishin sinagogë e Satanit." Pra, fjala për sinagogës nuk është e njëjta fjalë që ne i përdorim për kishën. Në Bibël, kisha do të thotë "të quajtur jashtë" ose "thirrur". Psalmisti e njerëzve të zgjedhur ka thënë:

"I bekuar është ai njeri që ti e zgjedh, dhe e afron pranë vetes, që të banojë në urtësitë e Tua."

Psalmi 65, 4.

Kuptimi i sinagogës është "kuvendi apo mbledhjes". Kjo mund të jetë e mirë apo e keqe, por në këtë rast e keqe, sepse këta janë ata që mbledhja e të cilëve nuk është nga Perëndia. Isaia tha për ta:

"Ja, unë do të të mbledh, por jo nga unë, që janë kundër jush të mblidhen, sepse ju do të bien." Nga. 54, 15.

Dhe që këto janë me siguri kundër hardhisë e vërtetë, Perëndia nuk do një marrëveshje me ta në ditën e shkatërrimit.

Pra, pse në kishë ne kemi një popull të përzier, dhe se ata janë hebrenjtë? Arsyeja është kjo: Që ata ishin gënjeshtarë, ata mund të pretendojnë si ju pëlqen. Ata mund të

thonë atë që ata donin sikur të ishte një fakt dhe pastaj të mbajë në këtë. Dhe në këtë rast mund të kesh marrëdhënie me një mendim shumë të fuqishme në mendje. A nuk ishte në mënyrë që kisha e hershme ishte pothuajse nëse jo i përbërë tërësisht nga hebrenjtë, duke i bërë ato anëtarët origjinale të trupit të Tij? Dymbëdhjetë apostujt ishin hebrenj, dhe apostujt më vonë ishin ose jehudi ose të konvertuar. Kështu, punishte vere është se hebrenjtë i dhanë popullit dhe të drejtën për origjinalitet. Tregoj një gënjeshtër. Ai e mbajti në mënyrë të vendosur. Mos u mërzit nga fakti apo nga një histori. Thjesht tregoni atyre dhe i vëni për të biseduar me njerëzit dhe së shpejti ajo fjalë do të pranojë njerëzit.

Pra, a ka diçka? A nuk është se e njëjta frymë drejton në kishë sot? A nuk ka një grup që pretendon se ato janë origjinale dhe kisha të vërteta dhe se shpëtimi është vetëm në të? Juve nuk ju thuhet nëse ata kanë çelësat e mbretërisë të cilat kanë marrë nga Pjetri? A nuk ju them se Pjetri ishte papa i tyre i parë dhe se ai ka jetuar në Romë, kur ata absolutisht nuk janë faktet historike? Por edhe pasuesit e tij më të arsimuar dhe më të mirë të informuar besojnë gënjeshtrat e saj. Sinagogë e Satanait! Dhe në qoftë se Satani është babai i saj dhe ati i rrenës, atëherë ajo nuk është për t'u habitur se ata në sinagogën e tij janë gjithashtu gënjeshtarë.

Konsiderojnë mendimin e fyerjeve. Këto sinagogë e Satanit në këtë rast nuk ka përbuzur asgjë kundër Perëndisë (edhe pse ai e kupton vetë), por ata blasfemuan kishën e vërtetë. Sigurisht. Si Kaini që pat persekutuar dhe vrau Abelin për shkak se ai (Kaini) ishte nga i ligu, dhe si të vdekurit pasuesit formale hebrenj (Jezusi tha se ata ishin i atit të tyre, dreqit) u përpoq për të shkatërruar të krishterët në vitet e para për herë të parë, tani ky grup i njëjtë (hardhia false) edhe më shumë duke u përpjekur për të shkatërruar besimtarët e vërtetë në epokën e dytë. Shpirti i antikrishtit është në rritje.

Grupi, i cili ka hyrë ngadalë në kishë, puna e tij (nikolaitanismi) nuk janë më në frikë nga ekspozimi, por është e organizuar në mënyrë të hapur në një grup me mbledhjen e tyre dhe vjen kundër kishës së vërtetë me armiqësi të hapët.

Pra, kur them se kjo ishte një kishë e organizuar antikrishti, Unë ju jap të vërtetën e historisë së autenticitetit të garantuar. Kisha e parë u themelua në Romë (ne do të ndjekim zhvillimin e historisë së saj në epokën Pergamon) e ka kthyer tashmë të vërtetën e Perëndisë në gënjeshtër duke futur një fe pagane me emra të krishterë dhe kuptimit. Deri në kohën e dytë ajo ishte aq pagane (edhe pse ata pohuan se e kishin kishën e vërtetë) që Polikarpi si një yll i kaloi rreth 2500 kilometra për të marrë ato duke iu lutur që të kthehen. Ata nuk duan të bëjnë atë. Ata kishin një hierarki të ngurtë dhe një organizim dhe një largim të plotë nga Fjala. Është, pra, sinagoga e Satanit plot sharje, i cili tashmë është fara e doktrinës Nikolaitanisme dhe të cilat së shpejti do të jetë selia aktuale apo fuqia e fesë satanike. Dhe kjo është mjaft e vërtetë, sepse Zbulesa. 2, 9b nuk do të thotë se këta njerëz janë jashta nga sinagoga e Satanit, por thotë se nga sinagoga e Satanit.

Kjo frymë e antikrishtit nuk është e re. Kjo nuk është diçka që sapo ka hyrë në epokat e kishës. Ai ishte këtu gjatë gjithë kohës. Në mënyrë që të kuptojnë qartë se si funksionon, në krahasim me Perëndinë dhe kapërcen në kishë, shikoni në Dhiatën e Vjetër dhe të shohim atë atje. Konsideroni këtë frymë që u bë i njohur në Izrael, kur ai doli nga vendi i Egjiptit për të qenë kisha në shkretëtirë.

Ashtu si kisha e hershme filloi nën ministrinë e qartë të Frymës së Shenjtë me shenja e mrekulli dhe manifestimeve të tilla, si profecisë, gjuhë dhe interpretim, urtësi, njohurive dhe shërimit, kështu janë ditët e Izraelit, kur dolën nga Egjipti janë që udhëhiqen nga Fryma e Perëndisë, që ishte manifestuar në dhuratat. Perëndia ishte udhëheqësi i kombit. Në fakt, ai ishte mbreti i tyre. Ai ishte babai - mbret. Ai u kujdes për Izraelin, si burra që kujdesen për familjet e tyre. Ai i ushqeu ata, mori betejën e tyre, largoi vështirësitë e tyre dhe kishte zgjidhur problemet e tyre. Ai nuk ia vlen të merret me to. Ata janë i vetmi popull që Ai me të vërtetë ishte Perëndi. Por një ditë ata shikuan rreth e qark dhe panë Filistejtë dhe vende të tjera me mbretërit mbi to. Që ata të kapur nga sytë dhe vendosin se duhet të kenë udhëheqjen e tyre, kështu që ata dëshironin një mbret. Kështu që, dhe unë Perëndia për qëllim për të humanizuar udhëheqjen në personin e Zotit Jezu Krisht, por ata janë nga e kaluara. Satani e dinte planin e Perëndisë, kështu që ai vuri në zemrat e njerëzve për të fituar nga ana e sipërme e Perëndisë (Fjala).

Kur ju keni qasje në Samuelin dhe kërkuan një mbret, Samueli ishte aq i befasuar se

zemra pothuajse i plasi. Perëndia e çoi popullin e tij nëpër këtë, shkrimit vërtetuan profetët të shenjtëruar dhe ai ndjehet i refuzuar. Ai mblodhi popullin dhe iu lut që ata të mos largohen nga Perëndia, i cili i mbante ato si fëmijë dhe për t'u dhënë atyre begati dhe i bekoi. Por ata e bëmë prijës. Ata i thanë Samuelit: "Ju kurrë nuk keni bërë një gabim në drejtimin e tij. Ju kurrë nuk keni qenë i pandershëm në marrëdhëniet e tij financiare. Ju keni bërë çmos për të mbajtur në përputhje me Fjalën e Zotit. Ne e vlerësojmë këëtë mrekulli, urtësinë, kujdesin dhe mbrojtjen e Perëndisë. Ne besojmë në të. Dhe përveç kësaj, ne nuk duam të jetë pa atë. Ne vetëm duam një mbret që të na çojë në betejë, por, natyrisht, kur janë në betejë dhe ende kanë për qëllim për të shkuar përpara priftërinjve dhe në Judë pas, dhe ne do të biem borisë dhe ngazëllohu nga gëzimi dhe këndoni. Unë nuk kam ndërmend të ndaluar ndonjë prej tij. Por unë e dua mbretin, i cili është njëri prej nesh, për të na çojë."

Dhe Perëndia i tha Samuelit: "Ja, unë nuk ju kamë hedhur poshtë, por ata më kanë hedhur poshtë të mos mbretëroj mbi ta."

Siç ishte tragjike. Ata nuk e dinë se, kur i kërkoi Perëndisë për të lejuar ata që të jetë si pjesa tjetër e botës e refuzuan atë, sepse Perëndia e ka caktuar që njerëzit e tij të veprojnë ndryshe nga bota. Ata nuk janë nga bota dhe nuk duket si bota, dhe nuk veprojnë si bota. Ata janë përhapur në botë dhe bota e tyre është kryqëzuar.

2 Kor. 6, 17 - 18:

"Prandaj, dilni prej rrethit të tyre dhe rrini në vete, thotë Zoti, e mos prekni asgjë të papastër, dhe unë do t'ju pranoj. Do të jem Ati juaj e ju do të jeni bijtë e mi dhe bijat, thotë Hyji, i Gjithëpushtetshmi."

Ju shikoni, i vetmi ndryshim në mes të Izraelit dhe vendeve të tjera ishte Perëndia. Vënë Perëndinë në një anë dhe Izraeli ishte si çdo komb tjetër. Kur Samsoni i kishte prerë flokët, ai ishte si çdo njeri tjetër. Vënë udhëheqjen e Shpirtit të Shenjtë në anën e kishës është gjë tjetër veçse një botë me bashkëpunëtor në emrin e Perëndisë. Bota dhe Kisha janë të së njëjtës masë, ashtu si Jakobi dhe Esau ishin nga të njëjtët prindër, por Fryma e Perëndisë e bën një dallim.

Nuk ka rëndësi nëse ju e quani krishterë vehten. Kushdo mund ta bëjë këtë. Çështja është se ju duhet ose nuk keni Frymën e Perëndisë në ju, sepse ju jeni pa Frymën të kalbur; nuk i përketni atij. Amen.

Jo shumë kohë më parë e pyeta një grua nëse është e krishterë? Ajo tha: "Unë dua që ju të dini, zotëri, se unë çdo natë ndezi qiri." Çfarë mund të bëjë me të? Unë jam një Metodist, unë jam një Baptist, unë jam një Pentekostal. Ajo nuk ka të bëjë me të. Fryma e Shenjtë ose bie.

Kështu, duke filluar rrugën atje në kishën e hershme, njerëzit filluan të mendojnë dhe të spekulojnë se si të përmirësohen me Perëndinë. Ata filluan të tregojnë veprat e Nikolaitëve. Pastaj ai formoi një grup. Ishin larguar nga forma e Fjalës. Ajo merr vetëm një fjalë dhe pastaj të ndryshuar atë e kthen. I cili pengohet në një pikë të ligjit, është fajtor për të gjitha. Eva ka ndryshuar vetëm një fjalë. Ajo do të jetë e mjaftueshme.

Dhe kur ai formoi këtë grup të fokusuar në Satanit, filluan ta urrejnë dhe për të luftuar besimtarët e vërtetë, duke këmbëngulur se ata (të huajt) Kisha e Perëndisë.

Vini re se si organizata bëri një plagë urrejtje. Ajo shkatërron unitetin. Ajo krijon hidhërim. Paqe do të thotë vetëm se. Smirna ishte plot me të. Hidhërim. Rrënja e hidhërim ndot shumë. Për këtë arsye, ajo është duke futur gjithnjë e më shumë ndyrësitë. Sa herë që do të ndjehen plagët e saj.

Kisha Smirniane ishte larguar nga origjinali. Ajo është bërë një hibrid. Hybridizimi në mënyrën si është bërë me Evën. Ju e dini që është një hibrid i asaj që vjen nga përzierja e dy llojeve. Rezultati nuk është më i pastër si origjinali. Ai është një gjysmë-race. Pra, kur Eva lejohen bishën që riorganizimi farën e tij me të, solli një krijesë të quajtur Kaini që nuk ishte racë e pastër njerëzore. Ai ishte nga i ligu. Vini re se ai ishte i ndryshëm nga Abel. Vini re se ai ishte i ndryshëm nga Seth. Ai urrente Zotin dhe nuk donte të bindej Fjalës dhe do të kishte persekutuar dhe vrarë të drejtët. Ai e ngriti veten mbi Fjalën e Perëndisë.

Kisha ka shkuar edhe nga ajo që ajo fillimisht ishte. Kjo është një hibrid. Kjo është, e ashtuquajtura kisha një hibrid. Njerëzit thonë: "Unë jam një Baptist." Në fillim nuk ka qenë kështu. "Unë jam një Metodist." Në fillim nuk ka qenë kështu. Në vend fjala e pashtrembëruar e Perëndisë, në vend të njerëzve Fryma e mbushur në kishë të cilët ishin udhëzuar nga zbulesa dhënë nga Fryma, tani besimet e kishës dhe ligjet dhe

supozime të arsimuar e njerëzve të arsimuar. Mësimi u zhvillua në zbulesë. Arsyeja ka zëvendësuar besimin. Programi ka zëvendësuar lëvdatat spontane në Frymën e Shenjtë. Në fillim nuk ka qenë kështu. E gjithë lloji ka ndryshuar. Ajo është bërë një kishë hibrid.

Pra, kur kisha bëhet hibrid, do të prodhojë të krishterë të pastër? Ajo nuk mund të. Ato nuk është jeta ose farë që sjell të krishterët të lindjes. Lloji juaj janë. Baptistët sjellë më shumë baptistë dhe ata veprojnë si baptistët. Metodistët sjellin Methodistë dhe ata veprojnë si Methodistë. Askush nuk i njohur për fuqinë e Perëndisë, e as nuk mund të jetë, për shkak se ajo është atje. Ata janë të njohur për festimet e tyre ceremoniale e Perëndisë dhe bindjet e tij Kishës dhe dogmat.

Çfarë lloj hibrid! A e dini kush është hibridi më i famshme në botë? Me ne për shekuj me radhë. Kjo është një mushkë. Kjo është një kryq në mes të një gomar dhe një kalë. Kjo është një kafshë e çuditshme. Ju nuk mund të riprodhohet. Nuk ka jetë që mund ta bëjë këtë. Megjithatë, kryen shumë punë! Ajo mund të bëjë më shumë se një kalë ose gomar. Por, marrë parasysh natyrën e saj. kokëfortë dhe kurrë ju nuk mund të mbështeteni në të. Kjo është një foto e përsosur e fesë hibride. Kalojnë në mes të vërtetës dhe errësirës, për kalin është një lloj i besimtarit të vërtetë, një foto gomar i padrejtë. Përzierje e tyre së bashku dhe ju keni një fe sterile, formale. Ajo nuk ka farën e jetës. Ajo është e vdekur. Mund të flasim për të vërtetën, por ajo nuk mund të prodhojë. Nuk ka asnjë Perëndi në mes tyre, por ajo sjell së bashku dhe të flasin për Perëndinë dhe për të gjithë, ndërsa në mënyrë sistematike mohon fuqinë. Ata do të mohojnë Fjalën në të vetmin emër të Zotit. Dhe për ta ende nuk ka ndonjë shpresë. A ti e kupton se nuk ka fe të organizuar që nuk ka pasur zgjim? Kurrë! Pasi ata janë të organizuar, ata vdiqën. Unë e di se nuk mund të kthehet. Nuk mundem. Kjo mund të ju tregojnë llojin.

Në Eksodi 13, 13:

"Dhe çdo pjellje të parë do të shpengosh me një qengj. Nëse ju nuk do ta shpengosh, atëherë thyeja qafën; Dhe të gjithë parëlindurit mes fëmijëve të tyre do të shpengojë."

Ju shikoni, gomari mund të blihet. Çdo mëkatar i mjerë mund të blihet me flijimin e gjakut të Jezu Krishtit, ose refuzimin e Krishtit të refuzohet vetveten. Por mushkë, jo shpërblim. Për të, nuk ka shpengim. Për të, nuk ka asnjë pikë të gjakut. Ajo nuk mund të jetë për shkak se mushka gjen strehë në një kishë, ndërsa gomari gjen strehë në gjak. Mule në veten tuaj "jo farat" që mund të ringjallë, apo as ka farë.

Këtu, vetëm disa javë më parë kam lexuar një artikull hyrës. Po, ishte një biznesmen editorial i pashpëtuar, jo të krishterët. Ai tha se ishte i habitur me kishat. Ai nuk mund ta kuptonte. Ne kemi seminare profesorë të plotë në të cilin mësohet Fjalën e Perëndisë për të shkatërruar ata. Pra, ky njeri nuk mund të kuptojë. Ai ishte i lodhur. Ai tha se ai mund të kuptojnë se kjo e bën ateist apo komunist apo liberal apo dikush tjetër. Por kur kisha vetë ka shkatërruar Fjalën e Perëndisë, që ishte vetëm vrasje me paramendim. Nuk keni fenë hibrid. Zgjoheni, Amerikë, para se të jetë tepër vonë!

Kur Kishat u larguan nga Fjala, do të besojnë çdo gjë. Është si Eva. Kur Kaini u lind ajo tha: "Fitova kam marrë nga Zoti!" Pra, nuk e kupton se ajo me të vërtetë do të thotë atë? Ajo mendoi se mori një fëmijë mashkull e Zotit. Ju shikoni, dikur ishte joshur nga fjala në vend që të marrë fjalën e Perëndisë, atëherë ai mendonte se ishte e gjitha ajo që tha se ishte e drejtë. Në qoftë se ajo kishte qenë një fëmijë mashkull i Perëndisë, atëherë ai mori një fëmijë mashkull i Perëndisë. Por Perëndia në universin e tij përbëhet nga ligjet. Një farë e mirë mund të sjellë vetëm fryte të mira, por një farë e keqe mund të sjellë vetëm fryte të këqija. Pra, çdo farë do të, edhe pse në mënyra të ndryshme, përdorni tokën e njëjtë, ushqim, lagështi dhe rrezet e diellit, ose ajo do të sjellë në llojin e vet. Vini re historinë e prejardhjen e Kainit. Vini re historinë e familjes së Sethit. Vetëm një dallim në mes tyre - fara origjinale. Asgjë tjetër.

Nëse jeni të vërtetë shikoni nga afër në këtë deklaratë të Evës, ju do të vini re se ata kuptojnë më shumë. Ajo nuk u atribuohet birit të sotonit sepse ai barazohet me Perëndinë. Vetëm Zoti mund të krijojë vezë në barkun e Marisë. Satani nuk mund ta bëjë atë. Eva e dinte atë. Satani mund të prishë. Kjo është se si ai e mashtroi atë me farën e gabuar. Fara e gjarprit ishte kjo që i solli Kainin. Fara e Adamit ishte kjo që i solli Abelin dhe Seth. Kjo është fara që shkoi nëpër pikërisht në të njëjtin proces, por fëmijët ishin të ndryshëm, për shkak se ata ishin nga fara e ndryshme.

Ajo besonte se Kaini ishte nga Perëndia. Ajo pranoi të qëndrojnë si të vërtetën e Perëndisë. Kjo është pikërisht ajo që ne kemi tani. Kisha e kishte vendosur veten si

burim të së vërtetës, por e vërteta nuk është në to; dhe ende fëmijët e tyre të lindur të betohen ata dhe madje do të vrasin për të mbështetur gabimin e tyre.

Nëse mendoni se kjo është një ekzagjerim, lexoni të gjithë kapitulli 3 letrën e dytë drejtuar Timoteut dhe pesë vargjet e para të kapitullit të katërt.

Timoteut 4, 1 - 5:

"Po të përbej para Hyjit dhe para Krishtit Jezus, i cili do të gjykojë të gjallët e të vdekurit: pash Ardhjen e tij dhe Mbretërinë e tij: predikoje Fjalën, nxit në rast të volitshëm dhe në rast të pavolitshëm, këshillo, qorto, urdhëro me plot duresë dhe mësim! Sepse do të vijë koha, kur njerëzit nuk do ta durojnë mësimin e shëndoshë, por, sipas ëndjeve të veta, do të bashkojnë rreth vetes mësues për të kënaqur veshin; do t'i largojnë veshët prej së vërtetës dhe do t'i sjellin drejt përrallave. Ti veç rri zgjuar në çdo gjë me kujdes, duroji të vështirat, kryeje mirë detyrën e ungjilltarit, kryeje plotësisht shërbesën tënde."

Kur ai lejoi kishën për të lëvizur larg nga origjinali, të tilla si Adami dhe Eva, kryhet me vdekjen.

Ajo nuk ka fuqi. Ajo është bërë një fanatik. Momenti kur kisha ka filluar për tu formuar dhe për marjen e ceremonive dhe një organizatë priftërish e predikuesve në grup vendosur për udhëheqjen pavarësisht e Shpirtit të Shenjtë dhe Fjalës së Tij, se ai menjëherë ka hyrë vdekjen dhe filloi të jetë i sëmurë dhe kur ajo u ndryshua në një grup i njerëzve të pafuqishëm armët vetëm i të cilit ishin grindjet. Ajo nuk mund të prodhojë asgjë me anë të Frymës, sepse ata kishin shpresa të mëdha për programin, jo besim në Fjalën e Tij. Mbillni programin, dhe po korr program. Flakëronte perversionin, dhe korri i fëmijë perverse.

Ju mbështeteni në Perëndinë dhe ju korrni pikërisht ato që ju keni vënë. Një njeri duhet të ketë mësuar nga natyra. Ai preku në natyrë. Ai vuri idetë e tij në natyrë dhe molekulave, etj, dhe tani po korr furtunë. Vetëm shikoni se si ata janë rritur. Ajo është aq e avancuar rritur për vizim, e cila investon përpjekje të madhe. Kjo nuk është e mirë për t'u ngrënë dhe me cilësi të butë dhe të dobët të ushqimit. Mishin që hamë ka substanca të injektuar dhe për këtë arsye i kemi ndryshimet e trupit të njeriut në mënyrë që gratë të bëhen të ngushtë në ijet dhe në shpatullat më të gjera, dhe me njerëzit bëhen vetëm e kundërta. Pra, nëse ju jeni me natyrën dhe për të marrë një fanatik dhe rezultatin e kundërt, se çfarë ndodh në qoftë se ju të ndryshojëni të vërtetën në gënjeshtër? Përgjigja është: ju shumoni antikrishtin, sistemi ateist i fesë që është aq e çoroditur që nuk do të duket si origjinale apo të prodhojnë çfarë gjë origjinal. Zgjidhja e vetme që Perëndia ka për një situatë si kjo është liqeni i zjarrit.

Është patetike se epoka Smiriane po vdes. Kur ai vdiq, ai kurrë nuk u kthye. As koha nuk kthehet. Askush nuk është kurrë kthyer. Ajo nuk mund të ketë në vetvete jetën e Perëndisë me një lindje natyrore. Ajo merr rilindje nga lart. Kjo është mosha e fundit që filloi me zjarret e Rushajeve dhe ata janë kthyer për të organizuar. Në vend që të marrë Fjalën e morën idenë e tyre dhe të bëjë pikërisht atë që është bërë në çdo kohë - duke zëvendësuar në mënyrë manual Fjalën. Vetëm një hap jashtë këtij manuali dhe shikoni se çfarë ndodh. Ju jeni jashtë. Unë do të ndjekë këtë dhe shtrembëruar atë për Perëndinë. Dhe ata e duan organizimin e tyre. Nuk është çudi. Ata janë Pentekostalët e brezit të dytë dhe që Zoti nuk ka nipër e mbesa se ata janë vetëm bijtë e etërve të tyre, i famshëm për besimet e kishës dhe formë e kremtimit. Ata mund të flasin për atë që përdoret për të, por nuk mund të prodhojë atë. Ato përdoren për të pasur rrufe, por pothuajse çdo gjë tjetër është e bubullimë.

Por le të ju tregojnë për lavditë e lëvizjes së tyre. Ai do të thotë: "Po, zotëri, unë dua që ju të dini se kjo është një lëvizje që nuk ka filluar një njeri të vetëm Ai erdhi spontanisht Shpirti u ul në të gjithë botën të vërtetë, kemi marrë atë që ata kishin në ditën e Rrëshajve . Nuk ishte nga njerëzit, por nga Perëndia." Në qoftë se Perëndia nuk ka shkruar manualin e besimeve të kishës dhe formulat dhe dogmat për të filluar atë, se çfarë janë të drejtë atëherë ata kishin për të bërë atë?

Perëndia ka derdhur Shpirtin e Tij mbi baptistët, metodistët, Nazareasi, Adventistët, presbiterianët, vëllezër, Kisha e Perëndisë (disa të quajtur kështu), dhe kështu me radhë. Të gjitha këto vëllezër, sjellë deri në doktrina të ndryshme, ordinancat manualet e kishës, etj Perëndia është e gjitha që përfshiu nga njëra anë, ai i shkatërroi teoritë e tyre dhe u kthyen dhuratat e Shpirtit, duke dëshmuar se ai është i njëjtë dje, sot dhe përgjithmonë. Por nëse këto Pentekostalët duke mësuar mësimin e tyre për

organizatën? Jo, jo në të gjitha. Ata organizuan të shkruajnë tekstet e tyre, politikat dhe manualin e kishës, libër falënderimi, etj, me një ide në mendje, dhe që është për të provuar se ata tani kanë gjithë të vërtetën, ata i dinë të gjitha përgjigjet, dhe për këtë arsye elita e Perëndisë që e di rrugën dhe mund të tregojnë të tjerëve se si Perëndia të caktuarit i udhëzon. Por ata nuk e bëjnë. Hybridizimet janë të njëjta me ato grupe nga të cilat ata dolën. Nëse doni të jetë nusja do të duhet të ketë dalë pikërisht si paraardhësit e tyre.

Ata janë si gjithë të tjerët. Zgjimi është i përfunduar. Ata janë duke u përpjekur për të jetuar një emër dhe vdiqën. Ata morën organizatën, gjatë gjithë kohës duke folur në lidhje me Frymën e Perëndisë. Ata flasin për provën e Frymës së Shenjtë. Por ata harrojnë se mund të flasin në gjuhë. Në mes të konfuzionit të tyre të plotë të Babelit, dhe ata e quajnë atë Fryma e Perëndisë. Edhe një herë ne shohim se një njeri flet me Zotin, më tepër se Perëndia flet për njeriun.

Pra, ju mund të dëshironi të qortojeni me të drejtë këtu për atë që kam thënë. Dakord. Ata janë quajtur Pentekostalë dhe në ungjillin e plotë. Le ta provojë atë. Në Rrëshajëve zjarri erdhi në një re dhe i ndarë mbi secilin prej tyre si gjuhë dhe ka rënë me njëri. Ku është zjarri? Në Rushajeve folën në gjuhë, dhe njerëzit që e dëgjuan e kishin kuptuar. Ku është ajo? Ndërkaq mbarë turma e besimtarëve ka vepruar si një familje. Pentekostalët janë aq të ndarë si asnjë grup në histori. Asnjë njeri nuk guxonte të bashkohej me kishën e hershme, por vetëm nga Perëndia. Ata kanë sa më shumë në mesin e tyre si çdo. Ata argumentuan se ungjillit të plotë, por nuk mund të provojë atë. Kisha e tyre është e pafuqishme sa pafuqia e ndonjërit prej tyre. Nëse ata janë të Ungjillit të plotë, atëherë më mirë të pranojmë se Bibla është e gabuar, kur njerëzit që e përshkruajnë të gjithë ungjillin në Rrëshajëve. Ata këndojnë: "Brenda meje, ka një ndryshim i madh." Ata janë të drejtë. Por ndryshimi ishte për të mirë.

Është koha për t'u kthyer te Perëndia. Ata kanë një emër për të jetuar, por janë të vdekur. Gjuhët nuk janë prova zgjimi. Kjo është një provë e vdekjes. Gjuhë deklaruar dëshmi se feja si ceremonial i hebrenjve ishte e gjatë, që ka filluar një epokë të re. Gjuha tani japë një shenjë për të hequr dorë perden në epokat e kishës pagane dhe Ungjilli u kthehet Judenjve. Njerëzit flasin për gjuhët që prefiguron lëvizjen e madhe shpirtërore. Ata kanë humbur rastin. E vërteta është që ju të shënonit fundin e të gjitha ideve të njeriut, programeve dhe mbretërive, dhe futi në mbretërinë e Perëndisë. Zgjoheni o njerëzit e Perëndisë. Zgjohuni.

Nëse ju nuk mendoni se kjo është e vërtetë, vetëm të dëgjoni për këtë. Në të gjithë botën, të dyja, Pentecostalët dhe fundamentalistët , grupe të organizuar nga njerëzit e biznesit. Ata hynë me forcë pa asnjë thirrje nga Perëndia. Ata e quajnë veten e vet peshkatarë njerëzish dhe themeluesit e lëvizjes së Perëndisë dhe thonë se shërbimi i dhuruar nga Efesianëve 4, 10 - 13 Perëndia i ka dhënë Kishës e cila ka vuajtur një pengesë, në mënyrë që ata të marrin. Këtu ne jemi në mes të përmbushjes së profecisë të quajtur kundërshtimet e Koreut, por ata nuk e dinë se ata e kishin plotësuar. Verbërisht vazhdojë të predikojnë përvojën për të vërtetën. Le të ketë për ta Perëndia mëshirë. Le të ju hapen sytë e tyre para se të jetë tepër vonë. Oh, dëgjoméni mua. Kur kemi prestigjin e parave, lidershipit shoqëror, aftësia e biznesit apo absolut aftësitë mendore ndonjëherë kualifikohet një njeri për udhëheqje shpirtëror ose është dhënë ndonjë rëndësinë e Fjalës së Perëndisë? Dhe, kur ata janë në çfarëdo mënyrë fillojnë të shfaqen vlerat materiale ose vlerat e njeriut fillojnë të tregohen si një mjet me të cilin Perëndia punon në vend të Vetë Shpirtit të Shenjtë, atëherë luftoni kundër Perëndise, jo për Të.

Pra, ajo që unë dua të njoftoj këtu. Unë nuk flas kundër pleqve në kishë. Jo, jo në të gjitha. Dhe ai i pleqërive mund të jetë aq i varfër sikurse njeriu më i varfër ndonjëherë ose të jetë njeriu më i pasur në botë derisa ai është udhëheqës në zemër dhe vepra. Unë nuk do të hezitoj që të pyes çdo person që ka kualifikimet e duhura shpirtërore si pleq ose pas, pavarësisht nga financat e tij ose pozitës shoqërore. Por kur ju shikoni një strukturë sociale apo financiare që vijnë në kishë që ndan njerëzit në këtë mënyrë - kjo nuk është nga Perëndia. Kjo është një tjetër shenjë e herët në këtë epokë materialisht të pasur, por të varfër shpirtërisht në të cilën jetojmë tani.

"Unë e di varfërinë tënde." A e vëreni se varfëria e tyre në të njëjtin varg lidhur me sinagogën e Satanit? Po, ky është një organizatë e pasur e fuqishme që ka pasuri dhe gjithmonë i shtyn njerëzit e vegjël që i shërbejnë Perëndisë. Kur Fryma e Perëndisë lëviz në zemrat e njerëzve, të cilët ajo lë ndërtesat dhe pasurinë? Një tufë e vogël gjithmonë

vuajnë dështimin e organizatave të mëdha. Festimi në shtëpitë, ndërtesat e vjetra depo dhe bodrume, ashtu siç bënë kur ata shkuan në katakombet.

Këta njerëz ishin të varfër në mallrat e kësaj bote. Sigurisht. Por ata ishin të pasur në Shpirt.

"Unë e di zemërimin e tyre." Pra, nuk ka asnjë mendim se këto gënjeshtarë e kishin blasfeminë, edhe pse ajo e kupton vetë. Tashmë ata blasfemojnë kishën e vërtetë. Ajo është gjithmonë kështu. Në Jerusalem hebrenjtë kanë fyer kishën prej në në fillim. Ata gjithashtu bënë me idhujtarët pagane. Nëse vullneti i të gjithë të jenë të folurit keq, ajo gjithmonë do të jetë fara e vërtetë. Në ditët e Neronit të krishterët u fajësuan për çdo fatkeqësi - madje edhe për djegien e Romës. Në vendet komuniste kopeja e vogël është gjithmonë në shfarosjen e parë edhe pse në fakt i parëndësishëm në madhësi. Edhe pse të krishterët janë gjëra të mrekullueshme, besnik ndaj njerëzve që bëjnë mirë vetëm, do të jetë gjithmonë përndjekur deri në fund se ata do të jenë të shkatërruar fizikisht.

Arsyeja është kështu për shkak se ata e qortojnë të pabesin. Ata me të vërtetë rrinë jashtë kundër së keqes. Edhe pse thjesht nuk kanë për qëllim të dëmtojë të pabesëve, por duan të bëj vetëm mirë, rregullisht gjejnë veten të sjellë në konflikt siç ishte Gjon Pagëzori me Herodin. Gjoni nuk ka dashur të dëmtojë as Herodit as gruajën e tij, por për të shpëtuar ata nga zemërimi i Perëndisë. Ajo nuk u keqinterpretohet vetëm plotësisht dhe që kundërshtuan absolutisht, por për shkak se Gjoni u ekzekutua. Dhe për të gjithë të mirën që po bëjnë njerëzit e Perëndisë janë ende të turpëruar publikisht dhe vrarë. Me siguri duhet të ketë një forcë e keqe pas një populli që janë aq jashtë ndërgjegjes për të luftuar përsëri është e keqe për ata që bëjnë mirë. Po, ekziston një forcë e tillë. Ajo është Satani. Përgjigja qëndron në vargun vijues.

DHJETË VITE TELASHE

Zbulesa 2, 10:

"Mos kini frikë nga ajo që ju keni për të vuajtur; ja, disa prej jush do ti vënë në burg, që të mund të gjykohet, dhe juju do të keni shtrëngim dhjetë ditë. Ji besnik deri në vdekje dhe unë do të të jap kurorën e jetës."

Çdo herë që Zoti i përdor këto fjalë: "Mos kini frikë," do të thotë se përfshirja e afërt që do të përfshijë rrezik të madh dhe vuajtjet dhe privimi. Pra, ai nuk thotë të pamatur, rrugën e ashpër: "Problemet që do të vijnë." Ajo do të jetë një trembë. Por, si një nënë që vetëm para shkonë jashtë dhe butë e tregon fëmijën e saj që nuk duhet frikësuar: "Mos ki frikë tani, sepse drita do të mbyllet dhe do të jetë errët, por mos harroni se unë jam këtu me ju." Kështu ai thotë: "Mos kini frikë nga njeriu, ose atë që ai mund të bëjë unë jam me ju. Edhe në vdekje, ju jeni mundimtar ju jeni më shumë se fitimtarë."

I madhi Apostulli Pal e dinte nga përvoja realitetin e këtyre fjalëve dhe shkroi në Romakëve 8, 35 - 59:

"Kush do të na ndajë nga dashuria e Krishtit Pikëllimi, a ngushtica, a përndjekja, a uria, a të zhveshurit, a rreziku, a shpata, siç është shkruar: 'Për ty po vritemi gjithë ditën; jemi drejtuar si delet për therje.' Por në të gjitha këto gjëra ne jemi më shumë se fitimtarë për hir të atij që na deshi. Sepse unë jam i bindur se as vdekja, as jeta, as engjëjt, as pushtetet, as fuqia dhe as gjërat e tashme as të ardhshme, as lartësitë, as thellësitë, as ndonjë tjetër krijesë, do të mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë që është në Jezu Krishtin, Zotin tonë." Jo, ne nuk duhet të trembemi. Dashuria e tij e nxjerr jashtë gjithë frikën."

Njoftim tani se çfarë Ai thotë: "Disa prej jush do mbyllen në burg, që të mund të gjykohen."

Njoftim tani se çfarë Ai thotë: "Disa prej jush do mbyllen në burg, që të mund të gjykohen." Judenjtë e bënë vetëm atëherë. Priftërinjtë paganë e bënë vetëm atëherë. Menaxherë të cilët janë duke u përpjekur për të kënaqur me publikun, sepse njerëzit u pëlqente në arenën, hodhën mijëra të krishterëve në vdekjen e tyre, shkatërrimin e tyre luanëve dhe gladiatorëve. Çfarë ka burgosja me këtë? Pse fajësohet ato? Ah, po, por pas të gjithave është urrejtja. Ai është pas gjithë kësaj, sepse ai e urren Perëndinë. Çfarë ju jeni dëshiron Perëndia, Satani duhet të përpiqet për të shkatërruar. Por, të jemi të kujdesshëm. Këtu janë disa sqarime. Nëse Satani është prapa Judenjve që denoncojnë krishterët në gjykatë, atëherë këto hebrenjtë nuk janë të fesë së Perëndisë, por të ferrit. Mbledhjen e tyre edhe disave nga sinagoga e Satanit. Dhe në qoftë se Kisha Katolike Romake kanë vrarë turmat e besimtarëve në Mesjetë, të cilat, dhe në të gjitha epokat,

atëherë ata janë të ndotur dhe gjithashtu i përkasin Satanit.

Dhe në qoftë se ju mendoni se kjo është tronditëse, vetëm të prisni derisa profecia e Zbulesës 13 të përmbushet. Është e habitshme dhe e vërtetë se Shtetet e Bashkuara të Amerikës janë në këtë kapitull. Vetë numri trembëdhjetë është një simbol i këtij kombi. Ajo filloi me trembëdhjetë koloni. Flamuri i saj ka trembëdhjetë yje dhe trembëdhjetë vija. Dhe nuk është fati i saj në kapitullin e trembëdhjetë. Në këtë imazh që është përmendur në këtë kapitull do të gjenden të gjithë ligësitë e bishës që ishin para tij. Si bisha u rrit në Këshillin e Nikeas, në mënyrë që imazhi do të dalë i Këshillit Botëror të Kishave, me gjithë fuqinë e paperëndishme dhe satanike për të çarë zemërimin e djallit mbi hardhinë e vërtetë të Perëndisë. Ajo do të jetë një shfaqje përsëritje e të gjitha dinakërive diabolike.

Ata do të luftojnë njerëzit e përulur të Perëndisë dhe të tallen dhe ti shkatërrojnë, le ta bëjnë atë. Dhe të bëjë atë që do. Dhe të gjitha në emër të Zotit dhe fesë. Por ata qëndrojnë. Ata nuk janë nga Perëndia. Ata janë i atit të tyre, djallit. Ata, me veprat e tyre kundër çdo populli, ekspozojnë veten e tyre për atë që ata janë. Le të organizojnë dhe të hedhin poshtë kopenë e vogël. Ata por edhe më tej tregojnë për të gjitha ato që janë nga djalli. Ata janë hardhia të rreme - hardhia dhe vrasjet. Urrejtja e tyre tregon se kush janë ata. Kisha Antikrishti Nikolaitane, ja se kush janë ata.

"Ata do të futesh në burg." Po, ata janë përshëndetur në gjykatë dhe akuzuar gabimisht dhe u përpoqën dhe u burgosën. Dhe sigurisht kjo është bërë e gjitha në emër të fesë dhe mirësjelljes dhe pafajësinë të zemëruar. Të gjitha të bëra për një arsye të mirë. Kjo më bën të mendoj se vendimet të Gjykatës së Lartë për lutje dhe leximin e Biblës në shkolla. Kush është pas saj? Satani është. Kjo është vetëm një tjetër shpërthim i zemëruar kundër Perëndisë.

"Ti do të kenë shtrëngim dhjetë ditë." Këtu është një profeci. Dhe me të është një mjet për të përcaktuar jetëgjatësinë e Epokës Smiriane. Diokleciani, më mizor, nga të gjithë perandorët, filloi një fushatë terrori kundër shenjtorëve të Perëndisë, që përveç mëshirës së Perëndisë do të fshihen të gjithë besimtarët. Ajo ishte më e përgjakshmja në historinë dhe zgjati dhjetë vjet (dhjetë ditët te Zbulesa 2, 10b) nga 302 në 312.

"Ji besnik deri në vdekje." Ai nuk thotë jeni besnik deri në vdekje, por deri në vdekje. Ju mund të keni për të nënshkruar dëshminë tuaj me gjakun tuaj. Mijëra, madje miliona, kanë vdekur gjatë të gjitha moshat. Ata vdiqën në besim. Si Antipa, dëshmorit besnik, ata mbajtën jetën e tyre të dashur deri në vdekje. Shpesh ne mendojmë se do të ishte pothuajse e pamundur të jetë një martir. Por guxojmë të kujtojmë se besimin e përditshëm ne e përdorim të triumfojmë në Krishtin Jezus që është i njëjti besim që përkrah Polikarpi dhe të gjithë dëshmorët. Besimi i lartë do të japë hir suprem për orën e lartë. Qoftë i bekuar Perëndia përgjithmonë!

"Dhe unë do të të jap kurorën e jetës." Që as edhe një gotë uji të freskët të dhënë në emër të Zotit nuk do të jetë pa të marrë një shpërblim, sa i madh do të jetë shpërblimi për atë që e jep jetën e tij si një martir për Emri i Zotit Jezus. Ndoshta ne mund të marrim një ide të vogël nëse e krahasojmë këtë kurorë me kurorën që fitoi në një garë.

Në 1. Korintasve 9, 24, Pali thotë:

"Jo si ata që vrapojnë në pistë, vërtetë vrapojnë të gjithë e dini, por vetëm një e fiton çmimin? Vraponi në mënyrë që ta merrni."

Një kurorë dhënë për fituesit e garës olimpike ishte një kurorë e degëve të ullirit. Por kurora për të cilën flitet këtu në Zbulesën, dhënë për një martir, është kurora e familjes mbretërore. Jezusi e quan atë kurorën e jetës. Një kurorë është për ata që kanë luftuar; tjetra është për ata që kanë dhënë. Të dy kurorat nuk do të prishen. Ata nuk do të marrin fund. Fituesit e garës të kësaj bote të jetës së shpejti do të humbasin gëzimin e mirëpritur të botës. Lavdia e tyre do të dështojë. Por ata që japin jetën e tyre për Perëndinë, ose duke përpiqur çdo ditore apo duke derdhur gjakun e tyre si flijimi kurorëzues të jetës së tyre do të jepet kurorën e jetës.

Të gjitha shumë pak kohë është shpenzuar në mundimet për shpërblimet e përjetshme të Perëndisë. Shpërblimi i Perëndisë vlerësohet shumë lehtë. Nëse besojmë në realitetin e ringjalljes së trupit, dhe një mbretëri e përjetshme të substancës, atëherë ne duhet ta japim deri në qiell ato thesare të mira që janë në dispozicion për të shenjtorëve besnikë.

SHPËRBLIMI PËR FITIM

Zbulesa. 2, 11:

"Kush ka veshë, le të dëgjojë çka Shpirti Shenjt u thotë kishave! Ngadhënjyesin nuk do ta dëmtojë vdekja e dytë!"

Dhe Fryma e thotë edhe një herë flet për të gjitha epokat. Ky mesazh është për të na ngushëlluar sot si ajo që ngushëlloi vëllezërit tanë të të gjitha kohët e tjera. Ai na tregon se vdekja e dytë nuk do të na dëmtojë.

Ne të gjithë e dimë se vdekja e dytë, liqeni i zjarrit.

Zbulesa. 20, 14:

"Pastaj vdekja dhe Nëntoka u flakën në liqenin e zjarrit. Kjo është vdekja e dytë."

Natyrisht, kjo do të thotë se të gjithë ata që ishin në të u flakën në liqenin e zjarrit. Pra, unë dua të sjellë diçka këtu. Kjo pa dyshim do të inkurajojë njerëzit për të komentuar mbi doktrinën time të çuditshme.

Por unë po rri në autoritetin e Fjalës së Perëndisë dhe e mohojnë se një jobesimtar shkon në një ferr të përjetshëm dhe në djegie aty përjetësisht. Së pari, ferr ose liqeni i zjarrit dhe se si ajo do të donte për të thirrur atë, nuk është e përjetshme. Si mund të jetë në qoftë se ajo kishte një fillim? Në Mateu. 25, 41 thotë se "në zjarr të përjetshëm të përgatitur për djallin e për engjëjt e tij." Pra, në qoftë se ai ishte i gatshëm, nuk ishte pa një fillim. Në qoftë se ajo kishte një fillim, atëherë ajo nuk mund të jetë e përjetshme. Sigurisht, ju mund të keni ngecur në idenë e fjalës "e përjetshme". Por kjo fjalë do të thotë "nga përjetësia në përjetësi", dhe bashkëpunëtorët e saj me kuptime të ndryshme. Në 1 Sam. 3, 13 - 14 Perëndia i tha Samuelit që ai përgjithmonë do të dënojë shtëpinë e Elias dhe se "përgjithmonë" do t'u ofrojë më flijimet si priftërinjtë e tij. Dhe në II Mbretërve 2, 27 kështu Salomoni sundonte si pasardhësi i fundit të Elit nga priftëria. Kjo më vonë ishte katër breza apo më shumë. Tani ju mund të shihni se "përgjithmonë" nuk mund të krahasohet me atë që është "e përjetshme", ose se nuk ka fillim dhe nuk ka fund. Këtu në këtë rast fjala do të thotë të përjetshme "deri në pikën e zhdukjes." Kjo është pikërisht ajo që ndodhi. Ato u zhdukën.

Shikoni në fjalën "shkatërrimit" në 2 Selanikëve. 1, 9:

"Ata do të ndëshkohen me shkatërrim të përjetshëm."

Në greqisht, "shkatërrimi" nënkupton zhdukjen definitive. Dhe fjala "dështim" nuk do të thotë prishjen. Kështu, "përkeqësimi" do të thotë se diçka vazhdon dhe me radhë në shkatërrim. Çfarë do të mund të thotë zhdukjen e përjetshme? Kjo nuk do të thotë që të vazhdojë shkatërrimin, sepse ishte fjala "shkatërrim", në vend të "shkatërrimit". Kjo do të thotë rënien e pikave përfundimtare. Plotësoni këtë.

Ju tani mund të kërkoni, kur ju mund të përdorni fjalën "e përjetshme" dhe të mos e përdorin atë rrugën që e kemi mësuar. Është e thjeshtë. Kur për Perëndinë do të thotë të jetë pa fillim ose në fund, dhe gjithmonë të marrë dhe nuk u largua. Dhe kur ju flisni për jetën e përjetshme keni këtë në mendje, ajo është jeta e Perëndisë. "Kjo është dëshmia: Perëndia na dha jetën e përjetshme dhe kjo jetë është në Birin e tij, Ai që ka Birin - të ketë jetë." Kështu, vetëm bijtë e Perëndisë do të kenë jetë të përjetshme, të tillë që ai nuk kishte një fillim, por ajo është ende atje. Kjo është e drejtë. Ju keni diçka që ju tani për tani është e përjetshme - pa fillim apo fund. Kjo është Fryma e Perëndisë. Kjo është pjesë e vetë Perëndisë. Kjo është jeta e Perëndisë.

Pra, në qoftë se mëkatari do të shkojë në ferr dhe pastaj vuajnë të njëjtën gjë si ju që shkoni në qiell dhe të gëzoni në qiell, atëherë ai ka të njëjtin lloj të jetës që ju tashmë e keni.

E pra, ndoshta kjo do të jenë ajo që thonë se jeta e përjetshme nënkupton mirëqenien e fëmijëve të Perëndisë. Ajo është mirëqenia dhe gëzimin e tyre. Nga ana tjetër, mëkatari shkon në dënimin e tij, kështu që vdekja e dytë mund të reduktohet në një çështje të dënimit dhe vendin. Jeta e përjetshme do të thotë qiellin, dhe dënimi i përjetshëm do të thotë ferr. Ju do të keni habitur njerëzit që janë ruajtur si teologë, të cilët besuan. A e dini se çfarë bën? Kjo e bën pyetjen e përjetshme të jetës. Jeta e përjetshme është Perëndia - Zoti Jezu Krisht. Unë nuk e kuptoj se si dikush mund të besoj një gjë të tillë, kjo është një çështje e jetës së përjetshme. Ato çuditen me mua që unë mendoj për këtë.

Jo, assesi. Ka vetëm një lloj i jetës së përjetshme. Ajo është te Perëndia. Në qoftë se ne kemi Zotin, ne kemi jetë të përjetshme nëpërmjet Tij.

Kështu që ju shihni, se fjala e përjetshme, ose të përjetshme mund të përdoret në

mënyra të ndryshme, por kur ka të bëjë me Perëndinë, sepse Ai është ajo që ai është, ajo ka një kuptim. Çfarë është jeta e Perëndisë. Mund edhe t'i atribuohet çdo gjëra të tjera. Vetëm Perëndia është i përjetshëm, dhe për shkak se Ai jeton, ne jetojmë me Të.

Pra, askush të mos thotë se unë nuk besoj në liqenin e zjarrit dhe ndëshkimin. Unë besoj. Unë nuk e di se sa kohë kjo do të zgjasë , por në fund do të hiqet. Zbulesa 21, 8 tregon se ata mëkatarët e përmendur do të ketë një pjesë në liqenin e zjarrit. Por interpretimi i saktë i fjalës nuk është "pjesa" më shumë "kohë". Ju shikoni, ajo është këtu.

Kjo do të jetë ku hidhet në Gehena (nëntoka) dhe ferrit në liqenin e zjarrit. Ndarë nga Perëndia. E cila është një gjë e tmerrshme për të qenë.

Por i drejti nuk do të jetë këtu. Ato nuk duhet të tremben. Perëndia i shpengoi. Ata janë në prehër të tij. Ata janë fitues. Dhe kush është ai që fiton? Kushdo që beson se Jezusi është Krishti.

Pse do dalin fitues, këta besnikë, që do të shpëtojnë dhe të shkojnë në jetën e përjetshme dhe lumturi? Sepse Jezusi pagoi çmimin për të na shpenguar nga mëkati. Ai e kishte mbushur hendekun e ndarjes, dhe kur ne ishim tani larg, kemi sjellë më afër gjakun.

Dhe ata kurrë nuk do të vijnë në gjykatë. Ata kurrë nuk do të jenë në atë liqenin e zjarrit. Kurrë nuk mund të humbet sepse ai nuk do të humbasë ndonjë prej tyre. Nuk është një nga më të shpenguar do të jetë kudo, përveç aty ku Jezusi është.

A e dini pse kjo është ashtu? Unë do të bëj një ilustrim për ju. Unë kam një djalë të vogël, Jozefin. Ai është pjesë e imja, pa marrë parasysh se çfarë ka ndodhur. Nëse do të isha një njeri i pasur, gjëja më e keqe që mund të bëja ishte të shkatërroj atë nëse ka ndonjë gjë që unë mund të mësojë për të mohuar. Unë nuk mund të bëj atë, sepse ai është një pjesë e imja. Këtu, ne kemi bërë një test të gjakut. Nëse krahasojmë gjakun e tij me gjakun tim. Ajo do të provojë se djali im është Jozefi. Ai është i imi.

Testi i gjakut tregon nëse ju jeni prej Perëndisë apo jo.

Nuk mund të mos kujtoj kohën kur kisha kalëruar racën e pastër të herefordëve në Kolorado. Ne kishim për të sjellë kafshët për te inspektimi i shtetit në qoftë se ne bëjmë të kërkuar për të kullosin në territorin e jo të rinë në shtalla. Mos lejoni një kafshë e vetme që nuk kanë gjak të mirë. Kjo është një tag që tregon a je i edukuar. Renxherët që kontrollonin aspak nuk shiquan vulën e pronarit. Ato vetëm e shiqonin vulën e gjakut a është gjaku në regull. Hallelujah. Në qoftë se gjaku i saktë duhet të jetë në rregull.

Ti e di, Perëndia shikon dhe deklaroi: "Shpirti që mëkaton, do të vdesë Ajo është e ndarë nga unë ne nuk mund të më merrni pranë." Ne e dimë se të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë. Kjo do të thotë se të gjithë kanë vdekur, ata u ndanë, dhe do të vijë një ditë kur kjo pjesë e jetës dhe të ndërpritet dhe do të jepet. Por Perëndia në dashuri, mori një kafshë dhe mori jetën e saj në vend të mëkatarëve që jetojnë.

Në Dhiatën e Vjetër mëkatari solli një qengj. Ai e vuri dorën e tij në qengjin, ndërsa prifti e pati therur një qengj. Ai ndjeu gjakderdhjen dhe. Ai ndjeu trupin e ashpër në vdekje. Ai pa tym ngjitesh gjakut të Zotit. Ai e dinte se qengji zuri vendin e tij. Ai e dinte se Qengji për jetën e tij është marrë. Por jeta e atij qengjit ishte jeta e kafshëve dhe nuk mund të kthehet në mëkatarët për të bërë atë të pastër. Kështu ai shkoi me të njëjtën dëshirë për mëkat. Ai e la atë me mëkatin në mendjen e tij dhe u kthye në flijim për të njëjtën gjë një vit më vonë.

Por, në Dhiatën e Re nuk është kështu. Qengji ynë që po vdes është Biri i Perëndisë, që e dha gjakun e tij si çmim për shpengimin e shumë besimtarëve. Me anë të besimit, që të shkojnë deri te Ati dhe vuri duart mbi të, Qengjit - ne e shohim Atë me plagë të përgjakshme, stampuar shpinën, gjemba të dhimbshme që vrullshëm e mbuluan ballin e tij - ne ndjejmë dhimbjen e Tij dhe të dëgjuar atë duke bërtitur: "Perëndia ime, Perëndia ime, përse më ke braktisur?" Dhe çfarë ndodhi? Një jetë që e ka lënë qelinë e thyer të gjakut u kthye në të penduar. Jeta që ishte në të, u kthye tek ne. Ne jemi kthyer pa dëshirë për të bërë gabime dhe tani ne kemi urrejtje për aktet dhe dëshirat e trupit.

Shikoni në vehte. Çfarë është jeta jonë? Vetëm një qelizë e vogël që erdhi nga babai jonë. Gruaja nuk ka hemoglobinën. Ajo krijon një vezë; ajo është inkubator. Por gjaku vjen nga mashkulli. Prandaj, gruaja merr emrin e atij njeriu. Fëmijët të marrin emrin e tij. Nëna është inkubator për fëmijët nga plagët e tij.

Kjo është ajo që ka ndodhur për shpengimin tonë. Fryma e Shenjtë zbriti mbi Marinë dhe ajo lindi një djalë dhe e quajti Jezusi. Krijuesi i madh zbriti dhe u bë sakrificë për mëkatin tonë. Gjaku i tij ishte gjaku i Perëndisë. Ajo ishte. Ky është gjaku i Perëndisë që u derdh dhe Fryma që e pat lënë atë duke vdekur në agoni. Pastaj vetë jeta (SHPIRTI) u kthye për të zgjidhur mëkatarët të penduar dhe të vendosur ato të lirë. Se mëkatari nuk kthehet vit pas viti, sakrificë pas sakrificës, sepse nuk ka pasur nevojë. Nga një sakrificë, një herë dhe për të gjithë ai ka qenë i liruar nga pushteti i mëkatit, dhe ka marrë jetën e Krishtit, ku ai mbretëron në fitoren mbi mëkatin, bota, mishi dhe djalli.

Perëndia e bëri atë. Ai e bëri atë të gjithë. Ai bërtiti me botën e mallkuar dhe i biri: "Unë do t'ju japë një shenjë. Një virgjëreshë do të mbetet shtatzënë. E virgjëra do të mbetet me barrë dhe do të lindë një djalë. Kjo do të jetë shenja juaj. Ajo do të jetë një shenjë e përjetshme. Atë që ajo sjell do të jetë Emmanuel, Perëndia me ne."

Zoti zbriti në një qelizë të gjakut, jo me anë të një njeriu, por nga Fryma e Shenjtë, dhe në atë barkun e virgjër u ndërtua një tabernakull për qëllim të vdekjes. Fara e gruas erdhi në mënyrë që ai të jetë i fortë për të na sjellë shpëtimin tonë. Kur Fryma e Shenjtë zbriti mbi Marinë, Ai krijoi brenda barkut të saj në qelizë që do të shumohen dhe të bëhet trupi i Zotit tonë. Kjo qelizë është krijuar. Kjo ishte fillimi i krijimit të Perëndisë. Kjo është që Jezusi është. Dhe kjo i Shenjti ishte i mbushur me gjak të Shenjtë, madje edhe gjakun e Perëndisë. Që tabernakulli erdhi në lindje. Ai u rrit të jetë një njeri. Ai shkoi në Jordani dhe atje Sakrifica u qe larë nga Gjoni në lumin e quajtur Jordan. Kurse Sakrifica e pranueshme u ngrit nga uji, Zoti erdhi dhe e banoi Atë, duke e mbushur me Shpirtin e pa masë. Kur ai vdiq dhe derdhi gjakun e Tij, jeta e përsosur e Perëndisë u çlirua për të ardhur përsëri mbi mëkatarë të vetëm që do të pranojë Krishtin si Shpëtimtarin e tij.

O, si është kjo mbresëlënëse. Zoti ka lindur duke qarë mbi një grumbull kashte. Zoti ka lindur në një grazhd me kashtë. Këtu është një shenjë e përjetshme krenare dhe i fryrë nga intelektualë të rremë të cilët zhvilluan teologjinë e tij dhe mohuan të vërtetën e Perëndisë. Perëndia Jehova, qan fëmijën në një hambar me kashtë. Atëherë ne mendojmë se kemi të drejtë të jenë krenar, e ngritur hundët, duke kritikuar dhe duke vepruar se si në qoftë se ne ishim dikush. Këtu është një karakter i vërtetë. Ky është ai. Zoti, i cili lindet si një djalë. Zoti i cili punon në dyqan si marangoz. Jehova i ka larë këmbët e peshkatarëve.

"Unë do t'ju japë një shenjë," thotë Zoti. "Asnjë shenjë e klerit në tesha të bardhë. Asnjë shenjë e pasurisë dhe pushtetit. Në këtë shenjë nuk ka ndonjë gjë që ju doni ose e gjykojnë të përshtatshme. Por kjo është një shenjë e përjetshme. Kjo është shenja më e madhe e të gjithave." Zoti qëndron në oborr dhe gjakderdhja me gjemba mbi ballin e tij, do ta pështyjnë në fytyrë, talleshin dhe të nënvleftësuar. Zoti përçmuar dhe i hedhur poshtë, varur lakuriq në kryq, ndërsa hipokritët hebrenj dhe të sfiduar me atë që zbriti nga kryqi. Zoti, i cili ishte duke vdekur. Zoti, i cili u lut dhe asgjë nuk ndodhi. Atëherë Zoti vdiq. Kjo është një shenjë për të gjithë njerëzit tani. Nuk ka asnjë tjetër si ai. Kjo është një e madhe.

Pastaj errësira pati zbritur në tokë. Ata e vunë në varr. Ai do të ri për tri ditë dhe netë deri sa një tërmet shkatërroi errësirën e natës dhe ai erdhi. Zoti ka ardhur. Zoti u ngjit në lartësi. Pastaj Zoti erdhi të banojë në kishën e Tij. Zoti u kthye me të forta të erës dhe zjarrin flakë. Zoti u kthye për të ecur në mes të kishës së Tij dhe fuqizimin e njerëzve të tyre. Edhe një herë, Zoti erdhi, dhe këtë herë për të qëndruar me popullin e Tij. Dhe përsëri Zoti i shëron të sëmurët, ngjallën të vdekurit, dhe Fryma e manifeston Veten. Jehova është të folurit në gjuhë dhe të përgjegjshëm për interpretim.

Jahve zbiti dhe e ngriti prostitutën të bos gabojë më. Zbriti deri te pijaneci i pështyrë nga mizat në fytyrë deri sa pa ndjenja ri shtrirë në llug. Po, Jehovai erdhi për të manifestuar në mish dhe të shfaqet nëpër trup. Zoti erdhi - Perëndia në ne, shpresën e lavdisë.

Po, erdhi Jezusi dhe pati derdhur gjakun e Tij dhe për të liruar nga robëria. Ai erdhi dhe shpengoi delet e Tij të humbur. Ai u dha atyre jetën e përjetshme dhe ato nuk do të humbasin më. Ai nuk do të humbasë ndonjë prej tyre, por ata do të ngrihen në ditën e fundit.

Aleluja! Vdekja e dytë nuk mund ti dëmtojë ata. Nuk ka asnjë autoritet mbi to. Për shkak se ata janë të Qengjit dhe të ndjekin atë kudo që ai ecte.

Zbulesa. 2, 11:

"Kush ka veshë, le të dëgjojë çka Shpirti u thotë kishave!"

Nuk është një epoke kishe ku nuk është përmendur ky varg. Një epokë e vetme ka të njëjtin paralajmërim për njerëzit e çdo epoke. "Ai që ka veshë, le të dëgjojë atë që thotë Fryma." Por kjo është absolutisht e pamundur që të gjithë njerëzit të dëgjojë atë që Fryma u thotë epokave të ndryshme.

Kor. 2, 6 - 16.

"Ne, në të vërtetë, shpallim dijen në mes të të përsosurve, por jo dijen e këtij shekulli, as të princave të kësaj bote të gjykuar për dënim, por predikojmë dijen e Hyjit të fshehur në mister, atë që Hyji e kishte paracaktuar para shekujve për lumturinë tonë, atë që asnjë nga princat e kësaj bote nuk mundi ta njohë; sepse, po ta kishin njohur, nuk do ta kishin kryqëzuar Zotin e lavdisë. Por, siç thotë Shkrimi i shenjtë: 'Çka syri nuk pa e veshi nuk dëgjoi dhe në zemër të njeriut nuk hyri, atë ua bëri Hyji gati atyre që e duan.' Mirpo Zoti na e zbuloi këtë të vërtetë neve me anë të Shpirtit të Tij: sepse Fryma heton çdo gjë, edhe të thellat e Perëndisë. Sepse cili nga njerëzit, pra, njeh gjërat e njeriut, përveç se fryma e njeriut që është në të? Kështu edhe çka është në Hyjin, askush nuk e di, përveç Shpirtit të Hyjit. E njëmend, kush prej njerëzve di çka është në njeriun përveç shpirtit. E ne nuk kemi marrë shpirtin e botës, por kemi marrë Shpirtin që vjen prej Hyjit që ta dimë me ç'dhurata na ka pajisur Hyji. Këtë edhe e shpallim, jo me argumentime të mësuara nga dituria njerëzore, por me mësim të Shpirtit Shenjt, duke shtjelluar gjëra shpirtërore me terma shpirtërorë. Njeriu thjesht natyror nuk i merr vesh gjërat që rrjedhin prej Shpirtit të Hyjit: ato për të janë marri dhe nuk është i aftë t'i kuptojë, sepse duhet të gjykohen në mënyrë shpirtërore. Përkundrazi, njeriu shpirtëror i shqyrton të gjitha, por ai nuk mund të shqyrtohet prej askujt, sepse: Kush e njohu mendimin e Zotit për ta mësuar Atë? Por ne e kemi mendimin e Krishtit."

Mt. 13, 13 - 16,

"Prandaj unë u flas atyre me shëmbëlltyrë, sepse duke parë nuk shohin, dhe duke dëgjuar nuk dëgjojnë e as kuptojnë. Kështu ndër ta përmbushet profecia e Isaias, që thotë: 'Nga Ju do të dëgjoni, dhe nuk e kuptojnë; Ju duke parë, dhe ju do të shihni! Por zemra e këtij populli dhe veshët dëgjojnë rëndë, dhe sytë e tyre janë të mbyllur, që sytë nuk shohin dhe nuk dëgjojnë me vesh, dhe të mos kuptojnë me zemër - Nuk kthehen, dhe unë t'i shëroj.'

Por lum sytë tuaj që shohin dhe veshët tuaj që dëgjojnë."

Gjoni 8, 42 - 44:

"Jezusi u tha atyre: 'Po të ishte Perëndia Ati juaj, ju do të më donit, sepse kam ardhur nga Perëndia unë kam ardhur, pra, nga vetja ime, por Ai më ka dërguar. Përse nuk e kuptoni thënien time. Shkak se ju nuk jeni në gjendje për të dëgjuar Fjalën. Të mijët ju jeni të atit dhe dëshirat e atit tuaj. Sotoni ishte vrasës që nga fillimi dhe nuk qëndroi në të vërtetën, sepse nuk ka të vërtetë Kur thotë të rrema, flet nga vetvetja, sepse ai është gënjeshtar dhe ati i rrenës."

Kjo është më e dukshme nga këto Shkrime se asnjë njeri nga vetja e tij mund të dëgjojë Perëndinë. Kjo aftësi ai duhet të jetë dhënë nga Perëndia.

Mateu. 16, 17:

"Jezusi u përgjigj dhe tha: 'I bekuar je ti, o Simon, bir i Jonas, sepse nuk do të zbulojë mishin dhe gjakun, por Ati im që është në qiell.'"

Duke lidhur këto vargje ne shohim se ka vetëm një grup njerëzish dhe ky grup i veçantë i njerëzve që mund të dëgjojnë se çfarë thotë Fryma në çdo epokë. Ky është një grup i veçantë që merr zbulesën për çdo epokë. Ky është një grup i Perëndisë, për një grup që nuk dëgjon nuk është nga Perëndia. (Gjoni 8, 42 - 44,) Grupi që mund të dëgjojë dhe të dëgjojë atë që thotë Fryma dhe merr zbulimin e atij një grup i tillë përshkruhet edhe në 1 Kor. 2, 6 - 16. Ata janë ata që kanë Frymën e Perëndisë. Ata janë ata që janë lindur prej Perëndisë. Ata janë të pagëzuar në trupin e Zotit Jezu Krisht me anë të Frymës së tij. Ata u pagëzuan me Frymën e Shenjtë.

Të vë në dukje më tej atë që ne jemi duke thënë se dhe ne gjithashtu duhet të përdoret libri që duhet të kihet parasysh kur flasim për atë se kush është, për të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, shikojmë se çfarë thotë Jezusi tek Gjoni 6, 45:

"Është shkruar në profetët: 'Ata do të jenë të mësuar nga Perëndia.'"

Por, nga ana e tij 54, 13 nga të cilat kjo është marrë, dhe thotë:

"Tërë bijtë e tu do të udhëzohen nga Zoti."

Të gjithë populli i Perëndisë janë bij të Perëndisë. Prandaj, kjo është dëshmi se dikush është një fëmijë i vërtetë i Perëndisë (ai për të cilin ai ka shkuar poshtë dhe atje ku është Fryma e banimit) përsëri është përshkruar si dikush që ka Frymën e Shenjtë mësohet nga Fjala.

Tani ju mund të filloni mendoheni se pse gjuhët nuk janë provë që dikush është pagëzuar me Frymën e Shenjtë. Në asnjë epokë nuk thotë "i cili ka lënë një gjuhë të thotë atë që thotë Fryma." Kjo gjuhë, interpretimi dhe profecia e tyre, etj janë si provë të vendosur në faqe. Prova është duke dëgjuar se çfarë thotë Fryma. Fryma u thotë. Po, Fryma e mëson. Kjo është pikërisht ajo që Jezusi tha se Ai do të bëjë kur ai erdhi.

Gjoni 14, 26,

"Do t'ju mësojë çdo gjë dhe do t'ju kujtojë të gjitha këto që kam të kam thënë ty."

Dhe kjo është pikërisht ajo që ndodhi. Kështu, Ungjijtë e kanë shkruar. Këta njerëz u kujtuan nga Fryma e Shenjtë për fjalët që Jezusi foli. Kjo është arsyeja pse ungjijtë janë të saktë. Ata janë të përsosur. Por Fryma nuk është vetëm ti kujtojmë të gjithë, por ajo është duke na mësuar edhe më tej të vërtetën që ata tashmë kishin. Kështu Pali mori zbulesën e tij. Sa i përket ai tha:

"Unë ju jap të dini, vëllezër, se ungjilli që kam predikuar nuk është prej njerëzve, as nuk jam nga njeri që ka marrë atë, as mësuar (nga njeriu), por nëpërmjet një zbulese nga Jezu Krishti."

Galatësve. 1, 11 - 12. Ai i mësoi nga Fryma e Shenjtë.

Një ditë, kur Jezusi ishte në tokë, ai erdhi për të vizituar atë një njeri i madh. Njeriu i tha: "Mësues, ne e dimë se ti je një mësues i dërguar nga Perëndia." Por ju do të vini re se Jezusi është ndërprerë. Ai u kthye Nikodemit dhe fjalët që ai tha që mund të parafrazohet kështu: "Unë nuk jam një mësues unë jam Qengji i flijimit për mëkatin unë jam duke bërë të mundur atë mes lindjes së Frymës së Tij por Ai që vjen si Mësues. Ai është Fryma e Shenjtë." Kur Jezusi ishte në tokë ai erdhi si Qengji si profet. Por, kur u kthye në kishë mes Frymës së tij u bë një mësues.

Dhe çdo herë ne dëgjojmë të njëjtën të vërtetë. *"Ai që ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave."* Por vetëm një njeri i mbushur me frymë mund të dëgjojë zbulesën për atë epokë. Askush tjetër nuk mund. Jo, jo në të gjitha. Unë jo sepse kjo është pikërisht ajo që mund të thotë Pali në 1 Korintasve. 2, 6 - 16.

Pra, kjo do që të inkurajohen për t'u gëzuar. Sjellin doktrinë shumë të pazakontë që shkakton shumë keqkuptime dhe pakënaqësi. Sepse, kur Pentekostalët thonë se ju duhet të flasni në gjuhë ose ju nuk jeni pagëzuar në Frymën e Shenjtë, ata ose mohojnë që njerëzit e mëdhenj si Knox, Moody, Taylor, GoForth dhe të tjerët nuk kanë marrë Frymën e Shenjtë, ose duke thënë se ata të gjithë fshehurazi folën në gjuhë të tjera dhe nuk kanë qenë të vetëdijshëm se çfarë po ndodhte. Megjithatë, kjo nuk është e vërtetë. Jo, jo në të gjitha. Ky është një gabim shumë i madh. Gjuhët nuk janë dëshmi se dikush është i mbushur me Frymën. Ato janë vetëm një nga nëntë shfaqjet e përmendura në 1 Kor. 12. Nuk ka asnjë Shkrim që thotë se e keni marrë Frymën e Shenjtë, të folurit në gjuhë ose që ju të keni marrë Frymën e Shenjtë, të folurit në gjuhë. Por ai thotë se "Në fund të mbushur me Frymën e Shenjtë, folën në gjuhë", dhe më pas thotë se profetizuan.

Sot ajo është në mesin e shumë njerëzve të pranuar për të dhënë që të gjithë ata që pretendojnë se kanë marrë Frymën e Shenjtë, të folurit në gjuhë, gjuha e vërtetë shpirtërore. Por kjo nuk është kështu për shumë njerëz që flasin në një gjuhë të njohur, por i ndikuar nga fryma e gabuar. Pra, le të thonë se ju jeni në një datë, dhe që të gjithë njerëzit të flasin në gjuhëra. Si mund të dini cila gjuhë është nga Fryma e cila është nga dreqi? Unë kam qenë në mesin e kombeve ku magjistarët e tyre pinin gjak nga një kafkë, folën në gjuhë të tjera dhe interpretuar dhe profetizuan. Unë mund të shkruaj edhe në gjuhë.

Pra, nëse për ju janë gjuhët prova të marrë Frymën e Shenjtë, atëherë çdo gjuhë do të duhet të jetë nga Perëndia. Por njerëzit të cilët konsiderohen me prova e gjuhëve, pranuar se ka fajtorë dhe të thotë se gjuha, sepse Perëndia është e vërtetë, e Satani ka një defekt. Prandaj, pyetja ime është: "Kush e di se çfarë është e drejtë që e kuptoi gjuhën e të dinë se çfarë është thënë e që ka dhuratën e thekshëm të dini?" Pra, kur kemi marrë këto përgjigje, ne do të kemi, pasi u trajtuan, por deri atëherë ne duhet të pyesim për origjinën e gjuhës. Tani për tani ju mund të shihni se në qoftë se ju do të

keni mbështetur gjuhë me prova të tilla dhe nuk e di se çfarë ata janë duke folur, në fund ju keni për të ardhur për faktin se të gjitha gjuhët duhet të jetë nga Perëndia. Kjo do të na sjellë të besojmë se na nuk mund të flasin në gjuhë. Kjo nuk është kështu, as edhe për një moment. Çdo misionar i vërtetë jashtë vendit për fat të keq, dhe të dinë që flasin ferrin në gjuhë të tjera, ashtu si unë që e di nga përvoja.

Teologët Pentekostal pranojnë se ata nuk kanë asnjë Shkrimin që ekspozon njerëzit të flasin në gjuhë, kur ata u pagëzuan me Frymën e Shenjtë. Njohin se për të përfunduar nga përvojat e përshkruara në librin e Veprave, në të cilën tre nga pesë herë njerëzit flisnin në gjuhë. Unë gjithashtu, nuk ka shkrime më të mirë të them se ka dy lloje të gjuhës. Njëra është gjuha në të cilën për të folur deri sa të marrë Frymën e Shenjtë dhe ai është "prova" nëse ju besoni, ju mund të merrni dhuratën e gjuhës me të cilat ju shpesh mund të flisni.

Megjithatë, ata thonë se një herë ju kanë folur në gjuhë, si dëshmi e pranimit, ju nuk mund të flasni përsëri. Edhe një herë ne duam të dimë ku ishte gjetur në Fjalën. Nëse nuk është aty, atëherë Perëndia nuk tha, dhe mjerë për këdo që do të shton në atë Fjalë. Por ka diçka në Fjalën në lidhje me këtë temë ata injorohen krejtësisht. 1 Kor. 13 përmend gjuhë njerëzore dhe gjuhë engjullore. Kjo do të jetë i njohur dhe gjuhë të panjohur. Pentekostalët moderne thonë se ata mund të merrnin Frymën e Shenjtë që flet në gjuhë të panjohura ose të engjujve. Ngatërruar enët si ata në Veprat 2 ku njerëzit flisnin dialekt të ndryshme që edhe jobesimtarët dëgjuan dhe e kuptuan.

Pra, kur Zoti është i heshtur ne më mirë të heshtim. Por, ku është ai duke thënë se ne jemi më mirë se edhe unë flas dhe them atë që ai ka thënë tashmë. Ai na tha provat, apo se kjo është ajo që do të ndodhë pas pagëzimit të Frymës së Shenjtë që do të vijnë te na Mësues dhe të na mësojnë të gjithë të vërtetën. Por se mësuesi ishte një mësues i mbrendshëm, jo një mësues të jashtëm. Se Fryma nuk ishte brenda, ju nuk do të dëgjojëni të vërtetën dhe për të marrë zbulesën që e keni bindur çdo moment të ditës. Kjo ishte një shenjë e Shpirtit që banon brenda në kohën e Palit. Ata që u mbushën me Frymën e Shenjtë dëgjuan fjalën, e mori atë dhe jetoi prej saj. Ata që nuk e kanë Frymën e dëgjuan atë vetëm si një popull që gabimisht interpretojnë atë dhe shkuan në mëkat.

Në çdo moshë (dhe çdo moshë është mosha e Shpirtit të Shenjtë për besimtarët e vërtetë), të themi, në çdo moshë provat ishin të njëjta. Ata i cili kishte Frymën, Mësuesin, dëgjuan fjalën dhe Shpirtin në to dhe mori fjalën duke mësuar atë (zbuloi as) për ta; dhe ata ishin nga grupi që ka dëgjuar të Dërguarin dhe mesazhin e tij dhe e mori atë dhe jetoi me atë.

Unë e di se kjo është një sprovë e madhe për të thirrurit në ditën e Rrëshajëve dhe gjithashtu dita kur Fryma e Shenjtë zbriti në shtëpinë e Kornelit dhe pastaj këto dy përvoja të njëjta si dëshmi e pagëzimit të Frymës së Shenjtë. Por në të dyja rastet nxënësit të kuptojnë gjuhët. Kjo është larg nga zhurma e konfuzionit modern e takimeve Pentekostale. Dhe në qoftë se kjo nuk ishte e mjaftueshme për të na bindur për të ndaluar me një përfundim të tillë, çfarë të bëjmë kur ne ballafaqohemi me faktin se njerëzit të cilët kurrë nuk kanë folur në gjuhë që kanë në jetën e tyre, disa nga tetë deklaratave të tjera, si një fjalë e diturisë, infiltrimit të shpirtrave, fjala e dijes, besimi, shërim dhe madje edhe mrekullitë? Dhe ky vëzhgim është edhe më interesante në dritën e faktit se gjuhët janë më të vogla nga nëntë dhuratat; Pra, kur ne shohim njerëz të cilët nuk flasin, as nuk kanë folur kurrë në gjuhë, të përdorin dhurata të mëdha se ata që flasin në gjuhë, ne duhet të refuzojmë një doktrinë të tillë edhe më të fortë se më parë.

Pra, tani ju mund të shihni se ne nuk mund të përballojë për të thënë atë që Bibla nuk tha. Kur Shkrimi na mëson se puna e Frymës së Shenjtë dhe manifestimi i njerëzve të Bekuar që duhet të bëjë të vërtetën në çdo kohë të farës së vërtetë të asaj kohe, atëherë ne e dimë se Shpirti duhet të banojë në një person ose ajo nuk mund të marrë të vërtetën për atë kohë. Amen. Ajo është mjaft e drejtë. Dhe në qoftë se kjo kohë nuk ka ekspozuar asgjë, sigurisht që shfaqin për të konfirmuar këtë të vërtetë.

Tani, para se të lëmë këtë temë, dua të jem shumë i qartë në lidhje me atë pagëzimin e Frymës së Shenjtë përmes Fjalës. Jo nga unë dhe jo nga ju. Duhet të jetë se "Kështu thotë Zoti" ose ne gabimisht jemi udhëzuar. Amen.

Së pari, ju do të vini re se në takimet e mia kur kam mbaruar së predikuar shërbimin evangjelist ose ndonjë mesazh të mësimdhënies, i hedhin në rrjet dhe të kërkoni për një përgjigje nga njerëzit. Unë jam duke kërkuar që atë të hap përpara dhe të marrë

Frymën e Shenjtë. Pentekostalët e mi miqtë, kur kan dëgjuar se ju them atë, besojnë se njerëzit kërkojnë përherë hap përpara që të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, sepse ata janë të lindur tashmë përsëri. Kështu që kur unë i ftoj ata që janë me Frymën të mbushur që do të vijnë dhe të punojnë me ata që iu përgjigjën ftesës për të marrë Frymën, këta njerëz të nderuar nxitojnë përpara dhe për të punuar me njerëzit në mënyrë të tillë për të inkurajuar ata që të dorëzohen për Perëndinë dhe për të besuar se të folurit në gjuhë. Kjo shkaktoi shumë konfuzion dhe unë dua të ju them saktësisht se çfarë dua të them. Unë mendoj se mëkatari vinë përpara dhe të lindë përsëri, ju keni qenë të pagëzuar në trupin e Krishtit nga Fryma e Shenjtë, e cila është pikërisht ajo që ndodhi në ditën e Rrëshajve, kur kisha filluar. Me fjalë të tjera, duke u lindur nga Fryma është për t'u pagëzuar me Frymën e Shenjtë. Kjo është e njëjta gjë.

Kështu që, unë të kuptoj se kjo këtu në këtë moment, të jetë konfuze sepse shumica e njerëzve e dinë se unë u caktova për predikues Baptist dhe i bindur se ata ishin baptistët për shkak se fjalimet e tyre për të marrë Frymën e Shenjtë, kur ne besojmë, për shkak se ajo nuk është kështu. Primati Atë "prej kur ju besuat".

Veprat e Apostujve 19, 2 - 6.

"Dhe ata thanë: 'A e keni marrë Frymën e Shenjtë, kur besuat?' Ata i thanë: 'Ne as që kemi dëgjuar se paska Frymë të Shenjtë.' Ai u tha atyre: 'E pra, çfarë pra, u pagëzuat?' Ata u përgjigjën: 'Pagëzimi i Gjonit'. Dhe Pali tha: 'Gjoni pagëzoi me pagëzimin e pendimit për njerëzit dhe i foli besoni në atë që vjen pas tij, që është në Krishtin Jezus.'

Kur ata i dëgjuan këto gjëra, u pagëzuan në emër të Zotit Jezus.

Dhe, kur Pali vuri duart mbi ta, Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ta dhe ata folën në gjuhë të tjera dhe profetizuan."

Ja kjo është ajo që Pali pyeti: "A keni marrë, jo kur ju besuat." Dhe nuk ka një ndryshim të madh, sepse po marrim pas besimit. Efesianëve. 1, 13 u përsërit fjala e saktë në lidhje me atë që ndodhi në Efes sipas Veprave 19:

"Atij ju edhe pasi e dëgjuat fjalën e së vërtetës - ungjillin e shpëtimit tuaj - në të cilin gjithashtu, pasi ju besuat (jo kur besuat), vulosët me Frymën e Shenjtë të premtimit."

Pra, këtu është pika ime. Shumë prej modernistëve tanë dhe madje edhe fondamentalistëve tanë (të ashtuquajturit) besojnë për shpëtimin në një kohë të caktuar të caktuar të cilat në shumë raste është quajtur "të marrë një vendim", dhe kjo quhet, pranuar Krishtin ose duke u lindur përsëri. Pra, për të marrë Krishtin është për të marrë Shpirtin e Tij. Për të marrë Shpirtin e Tij është për të lindur përsëri. Për të marrë Shpirtin e Tij është që të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë. Amen. Këta njerëz besojnë. Është e mrekullueshme. Ju merrni Frymën e Shenjtë pasi besoni. Ajo ka qenë gjithmonë kështu dhe gjithmonë do të jetë. Tashmë fjala e parë e këshilla për njerëzit ishte nga Pjetri në ditën e Rrëshajve, dhe ai tha:

"Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve, dhe ju do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë. Sepse premtimi është për ju dhe fëmijët tuaj, dhe për të gjithë ata që larg çdo gjë që bëri Zoti, Perëndia ynë."

Këto udhëzime erdhën si një përgjigje të drejtpërdrejtë nga Pjetri në lidhje me atë çfarë ka ndodhur me të vërtetë në ditën e Rrëshajve. Ajo që u përmbush ishte se Perëndia sipas Xhoelit pati derdhur premtimin e Frymës së Shenjtë mbi çdo mish. Ai nuk u derdh para asaj kohe apo një ditë më parë në atë kohë. Kjo ishte ajo. Por kjo është që tani e tutje duhet të vijnë me pendimin, pagëzimin në emër të Zotit Jezu Krisht, dhe atëherë Perëndia ishte i detyruar për të plotësuar ata që erdhën. As ai dhe as ndonjë nga apostujt nuk ka thënë: "Duhet të lindni përsëri, dhe pastaj të mbusheni me Frymën."

Se kjo është një formë e përvojës në lidhje me marrjen e Frymës së Shenjtë, ju të vini re më shumë kujdes herën tjetër kur Fryma zbriti mbi njerëzit.

Veprat 8, 5 - 17:

"Dhe ai zbriti në qytetin e Samarisë dhe u predikoi atyre Krishtin, kur e uli vëmendjen ndaj asaj që Filipi foli si duke dëgjuar dhe duke parë mrekullitë që ai bënte: atë të shumë të pushtuar nga frymërat e ndyra, duke bërtitur me zë të lartë, një për të shëruar dhe shumë të paralizuar dhe të gjymtuar. Dhe u bë gëzim i madh në atë qytet. Aty ishte një njeri që quhej Simon, i cili kishte parë në qytet të merrej me magji dhe i bënte të çuditeshin njerëzit e Samarisë, duke pretenduar se ai ishte njeri i madh. Hark të gjithë, nga të vogla në të mëdha, duke thënë: 'Ky është fuqia e Perëndisë - dhe se e

madhe!" Një homazh për të, sepse ajo ka qenë prej kohësh i hipnotizuar pas kthimit. Por, kur i besuan Filipit, i cili predikoi ungjillin e mbretërisë së Perëndisë dhe emrin e Jezusit Krishti u pagëzuan, burra dhe gra. Dhe Besoi edhe Simoni dhe, mbasi u pagëzua, ai qëndroi me Filipin; ai u shtang shikuar atë fuqi shenjash dhe çudirash të cilat janë për ata që qëndrojnë. Kur u kthyan apostujt dhe dëgjuan në Jeruzalem se Samaria kishte pranuar fjalën e Perëndisë, i dërguan atyre Pjetrin dhe Gjonin, të cilët, kur erdhi, u lutën për ta, që të merrnin Frymën e Shenjtë; sepse nuk është një prej tyre që nuk ishte; ata vetëm ishin pagëzuar në emër të Zotit Jezus. Atëherë vunë duart mbi ta dhe ata morën Frymën e Shenjtë."

Sipas vargut 12 Atëherë besuan Fjalën. Pastaj ata u pagëzuan në emër të Zotit Jezus. Por sipas vargut 16, pavarësisht nga të gjitha këto, nuk janë duke marrë ende Frymën e Shenjtë. Fryma e shenjtë u ka marrë vetëm pasi ata besuan dhe u pagëzuan si duhet. Kjo është forma e saktë se ajo është paraqitur Pjetrit në Veprat 2, 38 - 39.

Një Shkrim tjetër që shpjegon këtë vendosje është në Gal. 3, 13 - 14:

"I mallkuar është kushdo që varet në dru' që të vijnë mbi johebrenjtë bekimi i Abrahamit në Krishtin Jezu, që të (për) marrim premtimin e Frymës me anë të besimit."

Pra, sigurisht që nuk mund të thuhet se "bekimi i Abrahamit" ri- lindjes, dhe se "premtimin e Shpirtit" pagëzimin e Frymës së Shenjtë, si dy ngjarje të veçanta. Sepse Shkrimi thotë: "Jezusi vdiq në kryq dhe me atë vdekje dhe ringjallja është bekimi i Abrahamit erdhi mbi johebrenjtë, duke lënë Judenjtë, ndodhi që Shpirti të mund të jetë në dispozicion të paganëve."

Kuptuat se çfarë unë vetëm dua për të sqaruar se pse dijetarët nuk janë gjetur kurrë se Pali ishte kur tha: "Të lindur përsëri dhe pastaj të mbushur me Frymë." Ata arritën në përfundimin se ai ishte atje dhe të vënë kuptimet e tyre për t'u bërë në mënyrë që të thonë, por shkrimet nuk thotë. As Jezusi nuk tha.

Shih Gjoni 7, 37 - 39 dhe lexoni atë tani me mirëkuptim.

"Në ditën e fundit, në ditën e madhe të festës, Jezusi u çua në këmbë dhe thirri duke thënë: 'Nëse dikush ka etje, le të vijë tek unë e të pijë! Ai që beson në mua, siç thotë Shkrimi, nga brendësia e tij do të burojnë lumenj uji të gjallë!' Dhe kjo është thënë për Frymën, që duhet të marrin ata që besojnë në të. Fryma e Shenjtë nuk ishte akoma ditë, sepse Jezusi ende nuk ishte përlëvduar."

Kështu që kjo në mënyrë të qartë dhe kategorikisht thotë besimtarëve pas ardhjen e Jezusit në besim do të burojnë lumenj uji të gjallë. Dhe për të vënë këtë përvojë në Rrëshajëve.

Tani keni mbajtur këtë mendim në mendje, ne lexojmë Gjoni 4, 10 dhe 14:

"Po ta njihje ti dhuratën e Perëndisë dhe kush është ai që të thotë: 'Më jep të pi,' ti do të kërkoje nga ai dhe ai do të të jepte ujë të gjallë. Por kush pi nga uji që do t'i jap unë nuk dot ket etje, por uji që unë do t'i jap do të bëhet në të një burim uji që gufon në jetë të përjetshme."

Përmendet nga ky i njëjtit ujë i gjallë, por këtë herë ai nuk u e quajti një lumë, e quajti burimi artezian. Kjo është ajo ku njerëzit bëjnë gabime. Për shkak se ajo është quajtur burim dhe lum, duke menduar se është një vend në jetën e përjetshme nga Shpirti, dhe në vendin tjetër ku lumi quhet (duke nënkuptuar një dinamizëm të madh), ajo duhet të jetë Fryma tani që jepet si një dhuratë. Jo aq. Kjo është e njëjta gjë. Është Fryma që jep jetë dhe fuqi, dhe kjo ka ardhur në ditën e Rrëshajve.

Çfarë është duke shkaktuar këtë ide e gabuar? Përgjigja është, "EKSPERIENCA". Ne shkuam pas përvojës, jo pas fjalës. Mjaft me përvojën tuaj si litar për matje. Ka vetëm një kriter, vetëm një masë, dhe se është FJALA. Pra, e konsiderojnë me kujdes dhe për të kuptuar këtë. Pjetri i tha: ''Pendohuni dhe të pagëzoheni në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve, dhe ju do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë." Pali tha: "A e keni marrë Frymën e Shenjtë, kur besuat?" Kjo është i gjitha problemi ynë këtu. Njerëzit të pendohen për mëkatet e tyre, u pagëzuan në ujë, unë nuk e marrë Frymën e Shenjtë. Ti beson PËR të pranuar Frymën.

Duke besuar në Jezusin është një hap në drejtimin e duhur, dhe ai ishte nga Fryma e Shenjtë. Por njerëzit këtu vendi. Besojnë dhe atëherë kanë të ndaluar. Bibla nuk thotë që ju të merrni kur ju besoni. Tashmë, "A keni marrë Frymën e Shenjtë, kur besuat?" Përkthim i saktë dhe i fjalëpërfjalshëm është: "A keni sëpari besuar, marrë Frymën e Shenjtë?" Njerëzit besojnë dhe pastaj ndalen. Ju nuk keni marrë Frymën e Shenjtë, kur

ju besoni për pendim. Ju shkoni për të marrë Frymën e Shenjtë. A e shihni këtë? Kjo është ajo që është e gabuar me fundamentalistët tonë. Ata nuk kanë fuqi për shkak se ata ndaluan para Rrëshajve.

Ata janë si bijtë e Izraelit që janë larguar nga Egjipti dhe u ndalën para tokës së premtuar. Pra, këta janë bijtë e Izraelit që dolën nga Egjipti, rreth dy milionë. Ata të gjithë udhëtuan së bashku, kishin parë të gjithë të njëjtat mrekullitë e Perëndisë, të gjithë hëngrën të njëjtën manë dhe ujë nga një shkëmb i goditur, ata të gjithë të ndjekur të njëjtën re gjatë e ditës dhe kollona e zjarrit gjatë natës, por vetëm dy arritën në Tokën e Premtuar. Vetëm të dy ishin të vërtetë apo besimtarë. Kjo është e vërtetë, sepse Fjala na tregon se pjesa tjetër ka vdekur për shkak të mosbesimit, dhe për shkak të mosbesimit aë nuk mund të hyjë. (Heb. 3, 19) Prandaj, pasi ajo është kështu, dhe se vetëm dy janë futur, pasi pjesa tjetër nuk kanë qenë besimtarë të vërtetë. Cili ishte ndryshimi? Dy qëndroi me Fjalën. Kur zemrat e dhjetë spiunëve arritën në Kadesh-Barnea, Josiu dhe Kalebi nuk u penguan, sepse ata besonin Fjalën dhe thanë: "Ne jemi më shumë se në gjendje për të marrë tokën." Ata e dinin se mund të, sepse Perëndia tha: "Unë ju kam dhënë vendin." Në fund të fundit ato Izraeli pa fuqinë dhe mirësinë dhe çlirimin e Perëndisë, nuk ka hyrë në pjesën tjetër që është lloji i Shpirtit të Shenjtë. Prandaj, tani ju mund të shihni se vetëm një grusht i vogël nuk besojmë se si është mënyra për të marrë Frymën e Perëndisë.

Mirë, kemi ardhur deri tani. Tani unë dua të shkoj më tej dhe kur të bëj, unë e di se unë do të bëj disa emocione të larta. Por kjo është diçka për të cilën unë nuk jam përgjegjës. Unë jam përgjegjës për Perëndinë dhe Fjalën e Tij dhe njerëzit që Perëndia mi ka dërguar mua. Unë duhet të jemë besnik në të gjitha ato që ai më ka dhënë për të thënë.

Tek Gjoni 6, 37 dhe 44 thotë:

"Gjithçka që më jep Ati do të vijë tek unë, dhe atë që vjen unë nuk do ta hedh, Askush nuk mund të vijë tek unë, po qe se Ati nuk e tërheq dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit."

Gjoni 1, 12 - 13:

"Të gjithë atyre që e pranuan, ai u dha pushtetin të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e tij, që lindën nga gjaku, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i njeriut, por nga Perëndia."

Efesianëve. 1, 4 - 5:

"Në të ne u zgjodhëm , para themeli i botës të jetë, të shenjtë dhe të papërlyer përpara tij në dashuri, na paracaktoi për miratim me anë të Jezu Krishtit për veten e tij, sipas pëlqimit të vullnetit të vet."

Tani pa pasur nevojë për shumë përfshirje në subjektin e sovranitetit të Perëndisë (për shkak se do të marrë një libër në vetvete) më lejoni të theksoj këtu se në bazë të këtyre vargjeve, Jezu Krishti është duke zgjedhur nusen e Tij me version të njëjtë si njerëzit zgjedhin nuset e tyre sot. Nusja sot nuk ka thjesht të drejtë të vendosë se do të duhet një njeri për një burrë. Jo, jo në të gjitha. Dhëndri është ai që vendos dhe zgjedh një grua për nusen e tij. (Gjoni 15, 16: *"Ti nuk më zgjedh mua, por unë ju kam zgjedhur."*)

Pra, sipas Fjalës së Perëndisë, nusja u zgjodh para themelimit të botës. Kjo zgjedhje ka qenë e vendosur në vehten e Tij. Efesianëve. 1, 9 dhe Romakëve. 9, 11, ku thotë:

"Në mënyrë që të mbetet qëllimin e Perëndisë për të zgjedhur."

Ju nuk mund të lexoheni në ndonjë mënyrë tjetër. Thelbi i planit, plan i përjetshëm i Perëndisë ishte për të marrë një nuse me zgjedhjen e tij dhe se plani ishte në të, dhe pasi ajo është e përjetshme, ajo ishte e vendosur para themelimit të botës.

Tani shiqoni me kujdes dhe vëreni këtë. Para se ka pasur grimcat yjore të pluhurit, para se Perëndia ishte Perëndia (Zoti është objekt i adhurimit, dhe nuk kishte njeri që feston zotin Ga, kështu që ai ishte në atë kohë vetëm potencialisht Perëndi.), Ai ishte i njohur vetëm si Frymës së Shenjtë, nusja ishte tashmë në mendjen e tij. Po, ishte. Ajo ka ekzistuar në mendjen e tij. Si me mendimet e Perëndisë? Ato janë të përjetshme, apo jo?

Perëndia i përjetshëm mendon! Më lejoni t'ju pyes: "A janë mendimet e Perëndisë të përjetshme?" Në qoftë se ju të shihni këtë, ju do të shihni shumë gjëra. Perëndia është i pandryshueshëm në jetë dhe në sjellje. Ne kemi ekzaminuar tashmë dhe provuar. Perëndia është i pafund në aftësitë e tij, dhe për këtë arsye ai si Perëndi duhet të jetë i

gjithëdijshëm. Në qoftë se të gjithë - duke e ditur, atëherë Ai tani nuk mësojnë dhe as të konsultohemi edhe me veten e tij,kjo shton njohuritë. Në qoftë se ai mund të shtojë në dijen e Tij, atëherë ai nuk është i gjithëdijshëm. Më e mirë që mund të them është se ajo do të jetë një ditë. Por kjo nuk është Biblike.

Ai është i gjithëdijshëm. Ai kurrë nuk ka pasur një mendim të ri për ndonjë gjë, sepse të gjitha mendimet e tij ai gjithmonë i ka pasur dhe gjithmonë do ti ketë, dhe ai e di fundin që në fillim, sepse ai është Perëndia. PRANDAJ, mendimet e Perëndisë janë të përjetshme. Ata janë reale. Ata nuk janë vetëm si një njeri me një plan të hartuar dhe të cilët do të një ditë të konvertohet në materie dhe formë, por ata tashmë janë të vërteta dhe të përjetshme, dhe janë pjesë e Perëndisë.

Ju shikoni se si punon kjo. Perëndia gjithmonë ka pasur mendimet e Tij për njeriun. Adami, si mendimet e tij, ishte ende i pashprehur.

Psalm 139, 15 - 16 do t'ju japë një ide të vogël në lidhje me këtë:

"Eshtrat e kornizës tim nuk janë fshehtë Ti po bëhen në fshehtësi, të endura në thellësitë e tokës Sytë e tu panë veprat e mia, të gjithë tashmë ishte shkruar në librin tuaj dhënë sigurtë se ende nuk ka asnjë prej tyre."

Kjo, siç thashë, është shkruar në lidhje me Adamin, por kjo ju jep një ide dhe njohuri që është atje në mendjen e tij dhe ishte mendimi, dhe se mendimi ishte e përjetshme dhe u desh të shprehet. Prandaj, kur Adami u krijua nga pluhuri i tokës dhe qenies së tij shpirtërore e krijuar nga Zoti, atëherë Adami, u bë mendimi i Perëndisë të shprehur, dhe këto janë mendimet e përjetshëm manifestuar tani.

Ne mund të shkojmë nëpër shekuj. Ne Moisiu, Jeremia, Gjon Pagëzori dhe secili prej tyre ka qenë mendimi i përjetshëm i Perëndisë shprehur në kohën e tij. Pastaj kemi ardhur te Jezusi në LOGOS. Ai ishte përsosur dhe komplet në të shprehur dhe Ai u bë i njohur si Fjala. Kjo është ajo që ai është dhe çfarë do të jetë përgjithmonë.

Kështu, thotë: "Në atë (Jezusin) që na zgjodhi para themelimit të botës." Kjo do të thotë se ne kemi qenë të drejtë atje me ta në mendje dhe mendimet e Perëndisë para themelimit të botës. Për të zgjedhur një karakteristikë të përjetshme. Kjo është ajo që ju nuk mund të zgjidhni.

Më lejoni këtu të ndërkall një mendim. Edhe lindja jonë e natyrshme është i bazuar në zgjedhje. Vezoret e grave të prodhojë shumë, shumë vezë. Por pse në kohë të caktuara kemi fikse-vezë, dhe jo dikush tjetër? Dhe pastaj në mesin e spermës mashkullore, për arsye të panjohura, thirrje të caktuar lidhet me një vezë, ndërsa të tjerët që ishin po aq e lehtë të jetë i lidhur ose kanë një mundësi të mirë për ta bërë këtë, ajo nuk arriti të bëjë këtë dhe janë të dështuar. Pas gjithë kësaj ka inteligjencë, i cili zakonisht përcakton nëse fëmija është një djalë apo vajzë, flokëverdhë ose kafe, të lehta ose llojin e errët e syve, etj. Me këto mendime në mendje të mendojnë për Josiun dhe Kalebin.

A nuk Gjoni. 6, 49:

"Etërit tuaj hëngrën manën në shkretirë dhe vdiqën?"

Këta janë prindërit që vdiqën ishin të nevojshëm, si paraardhësit e njerëzve të cilëve Jezusi foli. Ata dështuan, por ata ishin ende në zgjedhjet e Perëndisë natyrshëm si Josiu dhe Kalebi që kishin zgjedhje shpirtërore.

Por ende, këto nuk janë zgjedhur vetëm nga mendimet e përjetshme e Perëndisë që duhej të shprehet në trup në kohën e duhur, por këto njëjti të zgjedhurit janë quajtur me një emër tjetër.

Romakëve. 4, 16:

"Prandaj, është e besimit, që të jetë prej hirit, ajo siguroi një premtim për të gjithë pasardhësit, jo vetëm për atë të ligjit, por edhe nga besimi i Abrahamit, i cili është ati i të gjithë neve."

Romakëve. 9, 7 - 13:

"Jo të gjithë fëmijët, sepse ata janë pasardhës të Abrahamit, por: 'Në Isakun do të quhet pasardhja jote.' Kjo është,ato që lindin prej mishi nuk janë bij të Perëndisë, por vetëm bijtë e premtimit që numërohen si pasardhës. Sepse kjo është fjala e premtimit: 'Në këtë kohë do të vij dhe Sara do të ketë një bir.' Por jo vetëm kaq. Dhe Rebeka mbeti shtatzënë nga, Isaku atit tonë, kështu që kur djemtë ende nuk janë lindur as nuk kishte bërë ndonjë të mirë a të keqe, në mënyrë që të mbetet qëllimi i Perëndisë për të zgjedhur (jo nga vepra, por nga ai që thërret) asaj i ishte thënë: 'Më i madhi do t'i shërbejë më të voglit'; siç është shkruar: 'Jakobi i dashur, por Esau filloi ta urrejë.'"

Galatësve 3, 16:

"Dhe kjo premtimet që iu bënë Abrahamit dhe pasardhësve të tij. Nuk thotë: 'Edhe pasardhësve' si të ishin shumë, por të një të vetme: 'Dhe në pasardhësit e tu' - dhe kjo është Krishti."

Gal 3, 29:

"Dhe në qoftë se jeni të Krishtit, jeni pra pasardhja e Abrahamit dhe trashëgimtarë sipas premtimit."

Sipas Romakëve 4, 16 ne gjejmë se Perëndia i dha premtimin siguruar të gjithë pasardhësve të Abrahamit, dhe Pali vë veten dhe të gjithë besimtarët në këtë përcaktim, sepse ai thotë: "Abrahami i cili është ati i të gjithë neve." Ai pastaj vazhdon të ngushtojë jo vetëm përkufizimin e saj, por më tepër për të dhënë atë formën e saj përfundimtare, sepse ajo është në Gal. 3 pasardhës identifikuar (njëjës) si Jezusi, dhe numërohen "pasardhësit e fëmijëve" si bij të premtimit, një premtim si diçka që ka të bëjë me "zgjedhjen" ose "zgjedhje e Perëndisë." Dhe kjo është pikërisht ajo që kemi biseduar rreth. Ata që janë prej gjaku mbretëror i përkasin Perëndisë të zgjedhur, paracaktuar, parashikuar nga Perëndia dhe ishin në mendjen e Perëndisë dhe mendimet e tij.

Fjalë shumë të thjeshta, Nusja e vërtetë e Krishtit ishte përjetësisht mendja e Perëndisë, edhe pse jo e shprehur derisa secili doli i vendosur, vendosur në kohë. Siç doli çdo anëtar, ajo u bë e SHPREHUR dhe mori vendin e saj në trup. Prandaj, kjo nuk është Nusja, nusja nga fara e fjalët e thëna. Dhe edhe pse ajo ishte pas emërimit të një gruaje, ajo është quajtur edhe "Trupi i Krishtit". Është shumë e qartë se ajo duhet të jetë quajtur kështu për shkak se ajo ishte e destinuar në të, erdhi nga i njëjti burim, ishte e përjetshme me Të, dhe tani Zoti është manifestuar në trup me shumë anëtarë, dhe Perëndia u shfaq një herë në një anëtar, të Zotit tonë Jezu Krishti.

Pra, kemi ardhur në një përfundim. Si Fjalë e përjetshme (Perëndia) u zbulua në Birin dhe në Jezusin ku banonte gjithë plotësia e Hyjnisë, dhe se Ati i Përjetshëm u shfaq në mish, dhe fitoi titullin e Birit, kështu që ne, të përjetshme në mendimet e tij, kur ajo erdhi tek ne ë nmënyrë polinome të bëhet pasardhës i Fjalës së folur, shfaqet në trup dhe tani u shfaq në mish, bij të Perëndisë, që edhe më thirri. Ne nuk bëhemi fara e rilindjes, ne jemi FARA dhe prandaj ne u kemi rilindur sepse kemi zgjedhur vetëm të rilindim. Ajo që ne ishim Fara është arsyeja që ne të jemi ringjallur. Në JO-FARË nuk ka asgjë për të ringjallur.

Mbajeni këtë me kujdes në mendje. Tani të bëjë hapin e ardhshëm. Shpengojë mjete për të blerë mbrapa. Ai rikthen pronari origjinalet. Perëndia me anë të vdekjes së Tij, gjaku i derdhur bleu prapa tij. Ai bleu mbrapa farën folur në fjalë. "Delet e mia e dëgjojnë zërin tim (Fjalën), dhe ato më ndjekin." Ju keni qenë gjithmonë një dele. Ju kurrë nuk keni qenë një derr apo një qen kthyer në një dele. Kjo është e pamundur për shkak se çdo specie e jetës sjell të njëjtin lloj dhe asnjë lloj ndryshimi. Që nga viti ne kemi qenë në mendimet e Perëndisë, atëherë e shprehur në trup, ai kishte për të ardhur një ditë kur ne do të dëgjojmë zërin e tij (Fjalën), dhe duke dëgjuar atë zë të bëhen të vetëdijshëm që Ati ynë që na thërret dhe njohin se ne jemi bij të Perëndisë. Ne dëgjuam zërin e tij dhe bërtiti si një bir plangprishës, "më shpëto, o Ati im."

Ajo mund të marrë një kohë të gjatë para se Biri i Perëndisë të njohë atë mëkat. Në fakt, shumë nga krishterët e vërtetë, të tilla si historia e Orliç, e cila u ke çelur nën pulë. Kështu fermeri mori një vezë nga foleja e shqiponjës dhe e vënë atë nën pulë. Në kohën e tyre kanë çelur të gjitha vezët në një pulë. Zogjët marrë së bashku bukur me pulën amtare por shqiponja e vogël nuk mund ta kuptojnë cukatjen dhe kruarje të ushqimit nëpër një grumbull plehu. Ai arriti të mbijetojë, por ai ishte shumë i hutuar në lidhje me të gjithë.

Por një ditë të gjithë rrugën poshtë nga ajri pa shqiponjën, nëna që ishte çelur vezë kishte vërejtur se ka një shqiponjë të vogël në terren. Shpejtësia e madhe hudhet poshtë dhe bërtiti me zë të madh atij për të fluturuar deri atje për të përmbushur ato. Ai nuk dëgjon britmën e një shqiponjë, por, kur dëgjoi se thirrja e parë e diçkaje në të përgatiten pastaj për luftë dhe ai dëshironte të shkonte me të. Por kishte frikë të provonte. Nëna e tij thirri përsëri për ta marrë deri në erë dhe të ndjekë atë. Ai u përgjigj duke bërtitur se ai kishte frikë. Ajo sapo filloi të bërtasë, duke thirrur për të provuar. Krahët valëzim flak në ajër dhe të bërtasnin në përgjigje te nëna e tij u rritën lart në qiellin blu. Ju shikoni, ai gjithmonë ishte një shqiponjë. Një kohë të shkurtër ka vepruar si një grumbull, por nuk mund të jenë të kënaqur. Por, kur dëgjoi thirrjen e

shqiponjës së madhe, erdhi në vend. Dhe një herë një bir i vërtetë i Perëndisë, i dëgjon thirrjen e Shpirtit të Fjalës, ai do të kuptojë se kush është dhe të drejtuar të madh Profetin dhe të jenë me Të përgjithmonë të posedojnë vendet qiellore në Krishtin Jezus.

TANI VJEN KOHA JONË që triumfalisht të hiqni atë gur kurore në pagëzimin e Frymës së Shenjtë.

Gal. 4, 4 - 7:

"Por, kur u mbush koha, Perëndia dërgoi Birin e Tij - një i lindur nga një grua, një i lindur sipas ligjit - për të shpenguar ata që ishin nën ligj, që ne të fitojmë miratimin dhe, duke qenë se jeni bij, Perëndia ka dërguar në zemrat Frymën e Birit, duke qarë, me thirjen e Tij: 'Atë Abba!' Prandaj, ju nuk jeni një shërbëtor, por bir; dhe në qoftë se je bir, je edhe trashëgimtar i Perëndisë me anë të Krishtit."

Ja kjo është. Jezu Krishti u shfaq, ai vdiq në kryq dhe shënoi shpagimin (rivendosjen e blerjes nga pronari ose pagesa nga normat origjinale) dhe në këtë mënyrë na ka vënë si bij. Ai na bëri bij, sepse ne ishim tashmë bijtë e tij, por na emëruan si bij; sepse për sa kohë që ishin në botë, në mish, ne nuk mund të njiheshim si bij të Tij. Djalli na kishte mbajtur peng. Por ne ende kemi djem. Dhe dëgjoni këtë: "Dhe për shkak se jeni bij, Perëndia dërgoi në zemrën tënde Frymën e Birit të tij, PO, ku ne thërrasim: 'Ati! Ati!'" Kujt i zbriti Fryma në ditën e Rrëshajve? Bijve. Në Korint? Për fëmijët, ndërsa ata iu bindën Fjalëve.

Çfarë është pagëzimi i Frymës së Shenjtë? Kjo është fryma që jeni pagëzuar në trupin e Krishtit. Kjo është një ri-lindje. Kjo është Fryma e Perëndisë i cili hyn dhe ju mbush pasi ju jeni penduar, (pasi e dëgjuan Fjalën e Tij) dhe janë pagëzuar në ujë si Perëndia e drejtoi përgjigjen e një ndërgjegjeje të mirë.

Ajo që ne kemi shpjeguar vetëm, ajo do të jetë mbi të gjitha shumë më e lehtë për të kuptuar nëse të gjithë besonin doktrinën e unitetit të Hyjnisë. Sepse në se nuk ka zot tjetër, tre persona, por NJË. Prandaj, ne nuk jemi të lindur përsëri nga Fryma që hyn në jetën e Jezusit, dhe pastaj Fryma e Shenjtë duhet të na japë forcë. Nëse do të ishte e vërtetë, pse nuk nderon Atin, jo duke i dhënë atij të ndarë në shpëtimin tonë të plotë, sepse në qoftë se shpëtimi është i Zotit dhe ka tre Zota, atëherë ai (babai) duhet të ketë diçka për të bërë. Por unë me siguri mund të shohim se Jezusi këtu shumë mirë bëri të qartë se ai ishte dhe vetëm ai është Perëndia dhe se Ai, dhe vetëm ai është që vjen në besimtarin.

Gjoni 14, 16 thotë se Ati do të ju dërgoj një Ngushëllues.

Por vargu 17 thotë se Ai (Jezusi) ka jetuar me ta dhe se më vonë duhet të jetë në ta.

Në vargun e 18-të, ai thotë se ai do të vijë tek ata.

Në vargun 23 është e thënë që dishepujt thanë: "Ne (Ati dhe Biri) do të vijnë tek ai." Prandaj, Ati, Biri dhe Shpirti i Shenjtë, të gjitha të dhënat në të njëjtën kohë, për shkak se ajo është një person që përbën Hyjninë. Ardhja u zhvillua në ditën e Rrëshajve. Nuk ka dy hyrjet e Shpirtit, vetëm një. Problemi është se njerëzit nuk e dinë të vërtetën, dhe thjesht besojnë në Jezusin për faljen e mëkatit, por kurrë nuk shkojnë për të marrë Frymën.

Para se të përfundojmë këtë temë, unë e di se në mendjen tuaj nuk ka dyshim. Ju do të duani të dini nëse unë besoj në doktrinën e para-ekzistencës. Unë nuk besoj në atë doktrinë të Mormonit para-ekzistencën e shpirtit sa më shumë që unë nuk besoj në rimishërim apo migrimit të shpirtrave. Kini kujdes këtu dhe shikoni këtë. Kjo nuk është personi që vjen paracaktuar përjetësisht nga Perëndia, ËSHTË FJALA, OSE FARA. Kjo ishte. Të gjitha mënyrat atje, shumë larg prapa në mendjen njerëzore, Perëndia i përjetshëm me mendime të përjetshme menduar dhe dekretoi:

"Jakobi i dashur, por Esaun filloi ta urrejë

(Romakëve 9, 13)

ata ende nuk kishin lindur, as nuk ka bërë ndonjë të mirë a të keqe."

Shiko, kjo ishte mendimi, dhe pastaj se mendimi u shpreh, dhe Perëndia ka riblerë Jakobin, sepse Jakobi ishte vetëm një farë. Ai vetëm kishte edhe pasardhësit e Jakobit, në mënyrë parëbirnisë i respektuar dhe besëlidhjen e Perëndisë. Nëse ju jeni farë e vërtetë, ju do të dëgjoni atë fjalën, Shpirti do t'ju pagëzojë në trupin e Krishtit, duke ju plotësuar dhe dhënë fuqizimin, dhe ju do të merrni fjalën për ditën tuaj dhe epokën. A e shihni se si kur zbuloi Fjalën , thotë se prova është e qartë? Sërish, Jezusi ishte Fara Mbretërore. Ai ka jetuar në trupin e njeriut. Kur Fryma e quajti atë (mendim që

manifestohet në Fjalën) ai shkoi në Jordani dhe aty ishte pagëzuar në ujë. në bazë të dorëzimit të Fjalës, Fryma e Shenjtë zbriti mbi Të dhe zëri i tha: "Ky është Biri im i dashur. Dëgjoni atë!" Zëri nuk tha: "Ky është bërë Biri im," Jezusi ishte Biri. Fryma e Shenjtë ka vendosur atë në pozicionin e Birit përpara të gjithëve. Pastaj, si plotësohen, (a njëjti model vlen për Rrëshajët, dhe prej atëherë e tutje), kështu që ai shkoi në një emergjencë e shënuar duke marrë zbulesën e plotë të Perëndisë dhe e Zotit për atë ditë.

Pra, ne jemi vazhdimisht duke thënë se prova e vërtetë e pagëzimit të Frymës së Shenjtë për besimtarët që të marrin Fjalën për epokën në të cilën ai jeton. Më lejoni t'ju them shumë qartë.

Shtatë epokat, si të paraqitura në Zbulesa. Kapitujt 2 dhe 3, të përfshijë një gamë të plotë kohe të plotësisë së Johebrenjve, apo gjatë gjithë kohës në të cilën Perëndia merret me johebrenjtë për shpëtim. Në çdo epokë, pa dyshim, thotë të njëjtën gjë në hapjen dhe mbylljen e mesazhit për çdo epokë. "Herald (Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sarda, Filadelfia, Laodiceja) shkruajnë: Këto gjëra thotë ai, etj, etj"... "Ai që ka veshë, le të dëgjojë (njëjës) atë që u thotë Fryma kishave!" Njoftimit këtu se Jezusi (Shpirti) në çdo epokë zgjedh vetëm një person në lidhje me Fjalën për këtë epokë. Vetëm NJË zëdhënës për çdo herë që merr atë që Fryma ka për të thënë në atë epokë, dhe se një engjëlli është lajmëtari i kishës së vërtetë. "Kisha" flet në emër të Perëndisë me anë të zbulesës, të dyja këto Motrave, dhe e vërteta false. Mesazhi është përhapur më pas në të gjitha. Por edhe pse ajo është e përhapur në të gjithë ata që vijnë në arritjen e mesazhit, mesazhi individual merr vetëm një grup të kualifikuar në një mënyrë të caktuar. Secili nga këto grupe një që ka aftësinë për të dëgjuar atë që Fryma u thotë me anë të një i dërguar. Ata që dëgjojnë nuk janë duke marrë zbulesën e tyre private, as grupi merr zbulesën e plotë të saj, por çdo personi marrë tashmë nga Perëndia.

Tani nuk mendoj se është e çuditshme se kjo është kështu sepse Pali kishte vendosur këtë model nga dora e Perëndisë. Vetëm Pali kishte zbulesën e plotë për ditën e tij si provohet nga konflikti i tij me apostujt e tjerë, të cilët pranuan se Pali ishte profeti, kasneci i johebrenjve për atë ditë. Gjithashtu vini re këtë ilustrim të veçantë në Fjalën se kur Pali donte të shkonte në Azi, Perëndia ia ndaloi, sepse delet (fëmijët e Tij) ishin në Maqedoni dhe ata (maqedonasit) do të dëgjojnë atë që Fryma kishte për të thënë me anë të Palit, ndërsa njerëzit në Asia nuk do të dëgjonin.

Në çdo kohë kemi pikërisht të njëjtin model. Prandaj, drita vjen me disa të dërguar të dhënë nga Perëndia në një zonë të caktuar dhe më pas nga ai i dërguari nuk përhapet drita nëpërmjet ministrisë e të tjerëve që kanë mësuar me besnikëri. Por sigurisht, të gjithë ata që dolën jo gjithmonë të mësojnë se sa e nevojshme është që të flasin vetëm atë që tha i Dërguari. (Mos harroni, Pali i paralajmëroi njerëzit për të thënë vetëm atë që thotë ai, 1 Kor 14, 37: "Nëse dikush mendon se është profet ose frymëror, le të njohë se ato që po shkruaj për të urdhrit të Zotit atë që ishte? Për ju doli fjala e Perëndisë? Ose vetëm të vijnë tek ju?") Ata të shtuar këtu, ose të marrë larg , dhe së shpejti mesazhi nuk është më i pastër dhe zgjimi shkon jashtë. Sa kemi të jemi të kujdesshëm për të dëgjuar një zë, sepse Fryma nuk i intereson një zë i cili është zëri i Perëndisë. Pali i paralajmëroi ata për të thënë atë që ai tha, kështu që ai e bëri, dhe Pjetri. Ai paralajmëroi se EDHE AI (PALI) nuk mund të ndryshojë një fjalë e asaj që i është dhënë me anë të zbulesës. Oh, sa e rëndësishme është për të dëgjuar zërin e Perëndisë me anë të të dërguarve të Tij, e pastaj thonë atë që ata thonë se u është dhënë kishave.

Unë shpresoj që të fillojnë tani të vyshken. Ndoshta tani ju mund të kuptoni pse nuk e miratojnë fondamentalistët dhe Pentekostalët. Unë duhet të rri në fjalë në një mënyrë që është zbuluar nga Zoti. Pra, unë nuk e kam mbuluar plotësisht. Për këtë duhet të jetë një libër i veçantë, por me ndihmën e Zotit do të kemi një shumë e shërbimeve dhe kaseta dhe mesazhe në të gjitha këto objekte për t'ju ndihmuar të kuptoni të gjithë Librin.

"Ai që ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave të çdo epokë." Në çdo epokë të njëjtën thirrje. Dëgjoni ç'thotë Fryma. Nëse ju jeni një i krishterë, ju do të ktheheni në atë që mëson Fryma, që është Fjala e kësaj moshe. Çdo i dërguar në çdo kohë do të predikojnë Fjalën. Çdo zgjim i freskët dhe i vërtetë do të jetë për shkak se njerëzit janë përsëri në Fjalën e moshës së tyre. Thirje në çdo kohë për qortim: "Keni lënë fjalën e Perëndisë Pendohuni dhe të ktheheni në Fjalën." Nga libri i parë i Biblës (Zanafilla) në librin e fundit (Zbulesa) ka vetëm një arsye për pakënaqësi Perëndisë - duke e lënë Fjalën; dhe ka vetëm një ilaç për shërimin në favor të tij - përsëri në Fjalën.

Në Epokën e Efesit, dhe në këtë kohë, dhe në çdo kohë ne jemi duke marrë parasysh, do të shohim se kjo është e vërtetë. Unë do të jetë sezonin e kaluar, e cila ishte në kohën tonë, të gjetur një ndërprerje të Fjalës, plotësisht Rebelimi përfundoi në telashe të mëdha.

Nëse ju jeni pasardhës i vërtetë, në qoftë se ju jeni të vërtetë të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, Fjalës së Tij, ju do të vlerësoni më shumë se ushqimin e tyre të nevojshme dhe dëshirën për të jetuar me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë.

Kjo është lutja ime e zjarrtë për të gjithë ne, që duhet të dëgjojë atë që Fryma sjell fjalën për ne sot.

null
William Marrion Branham
null

www.messagehub.info